

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України з метою імплементації Плану протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) такі зміни:

1. У пункті 14.1 статті 14:

1) доповнити підпунктом 14.1.24¹ такого змісту:

«14.1.24¹. процедура взаємного узгодження – це сукупність процесуальних дій, здійснюваних компетентними органами для забезпечення уникнення оподаткування або можливості оподаткування не у відповідності з положеннями діючих договорів України про уникнення подвійного оподаткування;»;

2) доповнити підпунктом 14.1.39¹ такого змісту:

«14.1.39¹. група компаній для цілей статті 39 цього Кодексу – дві або більше юридичні особи або утворення без статусу юридичної особи, які пов'язані між собою за критеріями володіння або контролю таким чином, що згідно з міжнародними стандартами фінансової звітності або іншими міжнародно визнаними стандартами складання фінансової звітності обов'язковою є підготовка консолідованої звітності, або якщо підготовка такої консолідованої фінансової звітності є обов'язковою у разі, якщо частки однієї з таких юридичних осіб котируються на фондових біржах;»;

3) підпункт 14.1.49 викласти в такій редакції:

«14.1.49. дивіденди – платіж, що здійснюється юридичною особою, в тому числі емітентом корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів чи інших цінних паперів на користь власника таких корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів та інших цінних паперів, що засвідчують право власності інвестора на частку (пай) у майні (активах) емітента, у зв'язку з розподілом частини його прибутку, розрахованого за правилами бухгалтерського обліку.

Для цілей оподаткування до дивідендів прирівнюється також:

платіж у грошовій формі, що здійснюється юридичною особою на користь її засновника та/або учасника (учасників) у зв'язку з розподілом чистого прибутку (його частини);

суми процентів, роялті та/або доходів у вигляді платежів за цінні папери (корпоративні права), що виплачуються на користь пов'язаної особи – нерезидента або нерезидента, зазначеного в підпунктах «в» або «г» підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2 статті 39 цього Кодексу понад суму, яка відповідає принципу «витягнутої руки»;

вартість товарів (робіт, послуг), що придбаваються у пов'язаної особи – нерезидента, або нерезидента, зазначеного в підпунктах «в» або «г» підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, понад суму, яка відповідає принципу «витягнутої руки»;

сума заниження вартості товарів (робіт, послуг), які продаються пов'язаній особі-нерезиденту або нерезиденту, зазначеному в підпунктах «в» або «г» підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, порівняно із сумою, яка відповідає принципу «витягнутої руки»;

виплата в грошовій або негрошовій формі, що здійснюється юридичною особою на користь її засновника та/або учасника – нерезидента України у зв'язку зі зменшенням статутного капіталу, викупом юридичною особою корпоративних прав у власному статутному капіталі, виходом учасника зі складу господарського товариства або іншої аналогічної операції між

юридичною особою та її учасником, якщо операція призводить до зменшення нерозподіленого прибутку юридичної особи;»;

4) підпункт 14.1.54 доповнити абзацами такого змісту:

«з) прибутків від відчуження акцій, корпоративних прав, часток в іноземних компаніях, організаціях, утворених відповідно до законодавства інших держав (іноземні юридичні особи), які відповідають таким умовам:

вартість акцій, корпоративних прав, часток іноземної юридичної особи на 50 і більше відсотків утворюється за рахунок акцій, корпоративних прав в українській юридичній особі, які належать зазначеній іноземній юридичній особі прямо або опосередковано, та

вартість акцій, корпоративних прав в українській юридичній особі на 50 і більше відсотків утворюється за рахунок нерухомого майна, яке розташовано в Україні та належить такій українській юридичній особі або використовується такою українською юридичною особою на підставі договору довгострокової оренди, фінансового лізингу тощо.»;

5) доповнити підпунктами 14.1.94¹, 14.1.103¹, 14.1.113³ такого змісту:

«14.1.94¹. котирувальні ціни для цілей статті 39 Кодексу - ціни на сировинний товар у відповідний період, отримані на міжнародному ринку товарів, які включають, зокрема, результати біржових торгів, ціни, отримані з визнаних агентств із прозорою звітністю щодо цін, статистичних агентств або від урядових агентств із ціноутворення, де такі показники використовуються в якості орієнтиру (еталону) непов'язаними особами для визначення цін у операціях між ними. Котирувальна ціна визначається як ціна (середня ціна) та/або діапазон цін на певну дату або період часу;»;

«14.1.103¹. материнська компанія міжнародної групи компаній для цілей статті 39 цього Кодексу – юридична особа, яка входить до складу міжнародної групи компаній та одночасно відповідає таким вимогам:

безпосередньо чи опосередковано володіє корпоративними правами інших компаній (або фактично контролює такі компанії) у складі міжнародної групи та частка такого володіння є достатньою для включення фінансової

звітності інших компаній у складі міжнародної групи до консолідованої фінансової звітності такої юридичної особи згідно з міжнародними стандартами фінансової звітності або іншими міжнародно визнаними стандартами складання фінансової звітності або підготовка консолідованої фінансової звітності необхідна, якщо акції такої юридичної особи перебувають в обігу на фондовій біржі;

фінансова звітність такої юридичної особи не підлягає включенню до консолідованої звітності жодної іншої юридичної особи у складі міжнародної групи згідно з міжнародними стандартами фінансової звітності;»;

«14.1.113³. міжнародна група компаній для цілей статті 39 цього Кодексу – група компаній, що включає в себе дві або більше юридичні особи або утворення без статусу юридичної особи, які є податковими резидентами різних країн, або включає в себе юридичну особу (осіб), що є податковим резидентом однієї країни та здійснює діяльність через постійне представництво, діяльність якого оподатковується в іншій країні;»;

б) у підпункті 14.1.159:

абзац третій викласти в такій редакції:

одна юридична особа безпосередньо та/або опосередковано (через пов'язаних осіб) володіє корпоративними правами іншої юридичної особи у розмірі 25 і більше відсотків (крім міжнародних фінансових організацій, які відповідно до міжнародних договорів України наділені привілеями та імунитетами, та суб'єктів господарювання, власником істотної участі у розмірі 75 і більше відсотків у яких є такі міжнародні фінансові організації);»;

в абзаці четвертому цифри «20» замінити цифрами «25»;

абзац дванадцятий викласти в такій редакції:

«сума всіх кредитів (позик), поворотної фінансової допомоги, кредиторської заборгованості від однієї юридичної особи (крім банків та міжнародних фінансових організацій, які відповідно до міжнародних договорів України наділені привілеями та імунитетами, та суб'єктів господарювання, власником істотної участі у розмірі 75 і більше відсотків у яких є такі

міжнародні фінансові організації) та/або кредитів (позик), поворотної фінансової допомоги, кредиторської заборгованості від інших юридичних осіб, гарантованих однією юридичною особою (крім банків та міжнародних фінансових організацій, які відповідно до міжнародних договорів України наділені привілеями та імунітетами, та суб'єктів господарювання, власником істотної участі у розмірі 75 і більше відсотків у яких є такі міжнародні фінансові організації), стосовно іншої юридичної особи, перевищує суму власного капіталу більше ніж у 3,5 разу (для фінансових установ та компаній, що провадять виключно лізингову діяльність, - більше ніж у 10 разів). При цьому сума таких кредитів (позик), поворотної фінансової допомоги, кредиторської заборгованості та власного капіталу визначається як середнє арифметичне значення (на початок та кінець звітного періоду). Положення цього абзацу не поширюються на суму кредитів (позик), залучених під державні гарантії»;

після абзацу дванадцятого доповнити абзацами тринадцятим – п'ятнадцятим такого змісту:

«протягом календарного року понад 75 відсотків доходів господарської діяльності платника податків було отримано від операцій з постачання товарів, виконання робіт та/або надання послуг іншій юридичній особі;

протягом календарного року понад 75 відсотків витрат платника податків було понесено від операцій з придбання товарів, отримання робіт та/або послуг від іншої юридичної особи;

учасники договору про спільну діяльність, розмір вкладів яких у спільне майно становить 25 і більше відсотків»;

у зв'язку з цим абзаци тринадцятий – тридцять четвертий вважати відповідно абзацами шістнадцятим – тридцять сьомим;

в абзаци сімнадцятому та двадцять сьомому цифри «20» замінити цифрами «25»;

в абзаці двадцять восьмому після слова «безпосередньо» доповнити словами «та/або опосередковано», після слів «юридичній особі» доповнити словами «через володіння корпоративними правами;»;

в абзаці двадцять дев'ятому після слів «юридичній особі» доповнити словами «(без урахування осіб, пов'язаних із такою фізичною особою через пряме та/або опосередковане володіння корпоративними правами)»;

в абзаці тридцятому слова «цього підпункту» замінити словами та цифрами «підпункту 14.1.159 цього пункту»;

в абзаці тридцять сьомому після слів «може довести» доповнити словами «пов'язаність осіб»;

7) доповнити підпунктом 14.1.183¹ такого змісту:

«14.1.183¹. послуги з низькою доданою вартістю для цілей статті 39 цього Кодексу - послуги, що надаються юридичною особою на користь іншої пов'язаної юридичної особи та відповідають сукупності таких критеріїв:

є супутніми за своєю природою;

не є основною діяльністю цих юридичних осіб та/або групи компаній, визначеної підпунктом 14.1.391 пункту 14.1 цієї статті;

не вимагають використання унікальних чи цінних нематеріальних активів та не сприяють створенню таких активів;

не передбачають прийняття або здійснення контролю за суттєвими економічними ризиками та не призводять до виникнення таких ризиків.

До послуг з низькою доданою вартістю належать, зокрема, але не виключно, послуги у сфері:

бухгалтерського обліку та аудиту (збір інформації для відображення у фінансовій звітності, підготовка фінансової звітності, проведення операційних та фінансових аудитів, перевірка достовірності бухгалтерських записів тощо;

управління дебіторською та кредиторською заборгованістю;

управління персоналом (підбір персоналу, навчання та розвиток персоналу, консультації щодо компенсаційної політики, розробка та моніторинг програм щодо забезпечення безпеки праці працівників тощо);

моніторингу та підготовки інформації стосовно дотримання стандартів у сфері охорони здоров'я, безпеки, захисту навколишнього середовища тощо;

супутні послуги у сфері інформаційних технологій (встановлення, обслуговування та оновлення систем інформаційних технологій, технічна підтримка, навчання персоналу з питань застосування інформаційних систем або обладнання зі збору, обробки та представлення інформації, надання консультаційних послуг, надання телекомунікаційних послуг, впровадження та супровід систем інформаційної безпеки тощо), крім послуг з розробки програмного забезпечення;

послуги з питань внутрішніх і зовнішніх комунікацій, зв'язків із громадськістю, крім маркетингових послуг і реклами, а також розробки стратегій;

юридичні послуги (загальні юридичні послуги, що виконуються внутрішньою юридичною службою, зокрема підготовка та аналіз договорів та інших документів, надання консультацій, представництво компанії (ведення судових процесів, врегулювання спорів, проходження адміністративних процедур), проведення досліджень з юридичних питань, виконання адміністративної роботи, пов'язаної з реєстрацією та захистом об'єктів інтелектуальної власності) тощо;

податкового супроводження (збір інформації для підготовки податкових декларацій, проведення податкових платежів, підготовка відповідей на запити податкових органів у рамках податкових перевірок, надання консультацій з податкових питань тощо);

адміністрування та документообігу.

Послугами з низькою доданою вартістю не визнаються:

послуги, надання яких є основною діяльністю групи компаній;

послуги з проведення науково-дослідних розробок (у тому числі послуг з розробки програмного забезпечення (ІТ-продуктів));

послуги з виробництва товарів (у тому числі з виробництва продукції за замовленням, зокрема, з використанням сировини замовника або виконавця);

операції, пов'язані із придбанням сировини або інших матеріалів для подальшого використання у виробничому процесі;

маркетингові послуги та послуги із стимулювання продажів;

фінансові операції;

послуги з пошуку, розвідування родовищ та видобутку або переробки корисних копалин;

послуги із страхування та перестрахування;

управлінські послуги із залученням керівних осіб вищого рівня, які приймають ключові для діяльності платника податків рішення в рамках операцій з надання таких послуг;

послуги, що дублюють послугу, яку інший учасник групи виконує своїми силами або яка виконується третьою стороною для такого іншого учасника групи;»;

8) підпункт 14.1.193 викласти в такій редакції:

«14.1.193. постійне представництво - постійне місце діяльності, через яке повністю або частково провадиться господарська діяльність нерезидента в Україні, зокрема: місце управління; філія; офіс; фабрика; майстерня; установка або споруда для розвідки природних ресурсів; шахта, нафтова/газова свердловина, кар'єр чи будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів; склад або приміщення, що використовується для доставки товарів, сервер.

З метою оподаткування термін «постійне представництво» включає:

а) будівельний майданчик, будівельний, складальний або монтажний об'єкт чи пов'язану з ними наглядову діяльність, якщо тривалість робіт, пов'язана з таким майданчиком, об'єктом чи діяльністю (в рамках одного проекту або пов'язаних між собою проектів), що виконуються нерезидентом через співробітників або інший персонал, найнятий ним для таких цілей, перевищує шість місяців;

б) надання послуг нерезидентом (крім послуг з надання персоналу), у тому числі консультаційних, через співробітників або інший персонал, найнятий ним для таких цілей, якщо така діяльність провадиться (в рамках

одного проекту або проекту, що пов'язаний з ним) в Україні протягом періоду або періодів, загальна тривалість яких становить більш як шість місяців, у будь-якому дванадцятимісячному періоді;

в) осіб, які на підставі договору, іншого правочину або фактично мають та звичайно реалізують повноваження вести переговори щодо суттєвих умов правочинів, внаслідок чого нерезидентом укладаються договори (контракти), у разі, якщо зазначена діяльність здійснюється особою в інтересах, за рахунок та/або на користь переважно одного нерезидента та/або пов'язаних із ним осіб – нерезидентів;

г) осіб, які на підставі договору, іншого правочину або фактично мають і звичайно реалізують повноваження утримувати (зберігати) запаси (товари), що належать нерезиденту, із складу яких здійснюється поставка запасів (товарів) від імені нерезидента, крім резидентів - утримувачів складу тимчасового зберігання або митного складу.

Для цілей застосування підпунктів «а» та «б» цього підпункту, при розрахунку загального періоду, протягом якого нерезидент здійснює діяльність в Україні, до повних послідовних або непослідовних календарних місяців тривалості проекту (або пов'язаних між собою проектів), виконання робіт або надання послуг нерезидентом в Україні, додаються:

тривалість діяльності нерезидента в Україні, що здійснюється протягом кількох послідовних, або непослідовних періодів, які окремо є меншими за повний календарний місяць, але в сукупності перевищують 30 днів, та

тривалість діяльності пов'язаних осіб цього нерезидента в Україні, якщо така діяльність тісно пов'язана з діяльністю нерезидента, що визначена у підпунктах «а» та «б» цього підпункту, та здійснюється протягом кількох послідовних, або непослідовних періодів, які дорівнюють повному календарному місяцю, або які окремо є меншими за повний календарний місяць, але в сукупності перевищують 30 днів.

Для цілей застосування підпунктів «в» та «г» цього підпункту про наявність в особи фактичних повноважень здійснювати в інтересах, за рахунок

та/або на користь нерезидента діяльність, яка має ознаки постійного представництва, може, зокрема, але не виключно, свідчити:

надання нерезидентом обов'язкових до виконання вказівок (у тому числі засобами електронного зв'язку або шляхом передачі електронних носіїв) та їх виконання особою;

наявність у особи та використання нею електронної адреси корпоративної електронної пошти нерезидента та/або його пов'язаних осіб для комунікації з нерезидентом та/або з третіми особами, з якими нерезидент вже уклав або в подальшому буде укладати договори чи інші правочини;

реалізацію особою права володіння або розпорядження запасами (товарами) чи іншими активами нерезидента в Україні або їх значною часткою на підставі відповідних вказівок нерезидента;

наявність у особи приміщень, орендованих від власного імені для зберігання майна, придбаного за рахунок нерезидента або яке належить нерезиденту чи третім особам та підлягає передачі третім особам за вказівкою нерезидента, або для інших цілей, визначених нерезидентом.

Нерезидент не вважається таким, що має постійне представництво в Україні, якщо він здійснює господарську діяльність через посередника – резидента, але при цьому надання резидентом агентських, довірчих, комісійних та інших подібних посередницьких послуг з продажу чи придбання товарів, робіт, послуг за рахунок, в інтересах та/або на користь нерезидента здійснюється в рамках основної (звичайної) діяльності резидента та на звичайних умовах. Якщо посередник-резидент діє виключно або майже виключно за рахунок, в інтересах та/або на користь одного або кількох осіб-нерезидентів, які є його пов'язаними особами, такий посередник не може вважатись таким, що діє в рамках основної (звичайної) діяльності стосовно будь-якої із пов'язаних осіб-нерезидентів, та визнається постійним представництвом такого нерезидента в Україні або кожної особи - нерезидента, якщо такі нерезиденти є пов'язаними особами.

Постійним представництвом не є:

а) використання будівель або споруд виключно з метою зберігання, демонстрації або доставки товарів чи виробів, що належать нерезиденту;

б) зберігання запасів (товарів або виробів), що належать нерезиденту, виключно з метою зберігання або демонстрації;

в) зберігання запасів (товарів або виробів), що належать нерезиденту, виключно з метою переробки іншим підприємством;

г) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збору інформації для нерезидента;

г) направлення у розпорядження особи фізичних осіб у межах виконання угод про послуги з надання персоналу;

д) утримання постійного місця діяльності з іншою метою;

Утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, зазначених у підпунктах «а» – «д» цього підпункту, за умови, що такі види діяльності (їх комбінація) мають підготовчий або допоміжний характер для такого нерезидента, не є постійним представництвом.

Постійне представництво нерезидента визнається в Україні також у разі, якщо діяльність в Україні здійснюють декілька нерезидентів - пов'язаних осіб, якщо така діяльність у сукупності виходить за межі діяльності підготовчого або допоміжного характеру для такої групи нерезидентів – пов'язаних осіб. У такому випадку постійне представництво визнається для кожного такого нерезидента – пов'язаної особи. Даний абзац застосовується лише у випадку, коли діяльність таких нерезидентів-пов'язаних осіб в Україні становить у сукупності взаємодоповнюючі функції тісно пов'язаного бізнес-процесу.»;

9) доповнити підпунктом 14.1.254¹ такого змісту:

«14.1.254¹. уповноважений учасник для цілей статті 39 цього Кодексу – юридична особа у складі міжнародної групи компаній, уповноважена материнською компанією на підготовку та подання звіту у розрізі країн щодо такої міжнародної групи компаній до податкових органів держави, у якій

zareestrowana taka yuridichna osoba abo v yakij ii diyalnist' prizvodyt do utvorennia postijnoho predstavnytva.».

2. U pidpunkti 19².1 statti 19² piсля pidpunktu 19².1.5 dopovnit novim pidpunktom 19².1.6 takogo zmistu:

«19².1.6. zdijсноє proceduri vzajemnoho uzgodzhennja vidpovidno do mižnarodnih dogovoriv Ukraїni pro uniknennja podvijnoho opodatkuvannja;»;

U зв'язku z cim pidpunkt 19².1.6 vvažati pidpunktom 19².1.7.

3. U statti 39:

1) u pidpunkti 39.1.4 punktu 39.1 slovo «metodami» zamїniti slovami «metodologією ta proceduroю»;

2) u punkti 39.2:

u pidpunkti 39.2.1:

pidpunkt 39.2.1.1 dopovnit novim abzacom takogo zmistu:

«d) gospodarські операції платників єдиного податку четвертої групи z nerезидентами, zaznachеними v pidpunkтах «a» - «g» цього pidpunktu.»;

pidpunkt 39.2.1.3 виключити;

pidpunkt 39.2.1.4 викласти v takij redakcii:

«39.2.1.4. Gospodarsьkoю operaцією dla ciļej transfertnoho ciноутворення є vsi види operaцій, dogovoriv abo domovlenostej, dokumentalno pidtverdženih abo nepidtverdženih, sho možut vplivati na ob'єkt opodatkuvannja podatkom na pributok pidpriєmstv platnika podatkiv, zokrema, ale ne виключно:

a) operaції z tovarami, takimi yak sirovina, gotova produkcija tošo;

b) operaції z pridbannja (prodaju) poslug;

v) operaції z nematerial'nimi aktivami, takimi yak rojal'ti, liцензії, plata za vikoristannja patentiv, tovarnih znakiv, nou-xau tošo, a takozh z bud'jakimi inšimi ob'єkтами intelektual'noї vlasnosti;

g) fiнансові operaції, vklusjučajuchi lizing, uchast' v investicijah, kreditaх, komisiї za garantію tošo;

г) операції з купівлі чи продажу корпоративних прав, акцій або інших інвестицій, купівлі чи продажу довгострокових матеріальних і нематеріальних активів;

д) операції (у тому числі внутрішньогосподарські розрахунки), що здійснюються між нерезидентом та його постійним представництвом в Україні;

е) операції, у результаті яких обсяг діяльності та/або фінансовий результат платника податку зменшується внаслідок повної або часткової, безповоротної або тимчасової передачі функцій разом з матеріальними та/або нематеріальними активами (або без них), вигодами, ризиками та можливостями іншому платнику податку (іншій особі), в тих випадках, коли у взаємовідносинах між непов'язаними особами така передача не здійснювалась би без компенсації.»;

підпункт 39.2.1.5 викласти в такій редакції:

«39.2.1.5. Якщо в ланцюгу господарських операцій між платником податків та нерезидентом, передбаченим підпунктом 39.2.1.1 цього пункту, право власності на предмет (результат) такої операції перш ніж перейти від платника податків до такого нерезидента (у разі експортних операцій) або перш ніж перейти від такого нерезидента до платника податків (у разі імпортних операцій) переходить до однієї або декількох осіб, та операція між відповідним резидентом та жодною з таких осіб не визнавалась платником податку контрольованою операцією, така операція вважається контрольованою операцією між платником податків та таким нерезидентом, якщо особи, до яких перейшло право власності:

не виконують в такій сукупності операцій істотних функцій, пов'язаних з придбанням (продажем) товарів (робіт, послуг);

не використовують у такій сукупності операцій істотних активів та/або не беруть на себе істотних ризиків для організації придбання (продажу) товарів (робіт, послуг).

Для цілей цього підпункту:

під істотними функціями розуміються функції, які платник податків та нерезидент - сторони контрольованої операції не могли б виконати самостійно у своїй звичайній діяльності без залучення інших осіб та використання активів таких осіб;

під істотними активами розуміються активи, використання яких є необхідним під час здійснення таких операцій та які відсутні у платника податків та нерезидента - сторін контрольованої операції;

під істотними ризиками розуміються ризики, прийняття яких є обов'язковим для ділової практики таких операцій.»;

доповнити підпункт 39.2.1 новими підпунктами 39.2.1.10 та 39.2.1.11 такого змісту:

«39.2.1.10. Контролюючий орган під час визначення обсягу оподаткованого прибутку платника податків, який здійснює контрольовані операції, має право не враховувати для цілей розрахунку податкових зобов'язань такого платника податків фінансові та економічні результати контрольованих операцій у разі одного з таких випадків:

відсутня розумна економічна причина (ділова мета) здійснення таких операцій;

проведення операції не передбачає приріст (збереження) активів платника податків та/або їх вартості, а так само створення умов для такого приросту (збереження) в майбутньому;

головною ціллю або однією із головних цілей контрольованих операцій є несплата (неповна сплата) суми податків та/або зменшення обсягу оподаткованого прибутку платника податків.

39.2.1.11. Господарська операція вважається такою, що має розумну економічну причину (економічну вигоду) та ділову мету у тому випадку, якщо в зіставних умовах незалежна особа була б готова придбати (продати) такі роботи (послуги), нематеріальні активи, інші предмети господарських операцій, відмінні від товарів, у непов'язаних осіб з метою отримання економічної вигоди та/або сплатити відповідну вартість.

За відсутності розумної економічної причини (економічної вигоди) та/або ділової мети в результаті здійснення контрольованої операції для цілей оподаткування така операція буде вважатися такою, що не відбулася.

Відсутність зіставних операцій між непов'язаними особами за відсутності інших обставин не може бути підставою для визнання господарської операції як такої, що не має розумної економічної причини (ділової мети).

Контролюючий орган у разі визнання господарської операції такою, що не має розумної економічної причини (економічної вигоди) та ділової мети, повинен обґрунтувати свій висновок.»;

підпункт 39.2.2.4 доповнити абзацом такого змісту:

«Визначення та аналіз функцій, які виконуються сторонами операції, здійснюється на підставі укладених договорів, даних бухгалтерського обліку, фактичної поведінки сторін операції та фактичних обставин її проведення відповідно до суті операції.»;

підпункт 39.2.2.5 доповнити абзацами такого змісту:

«Аналіз ризиків, які беруть на себе сторони контрольованої операції під час визначення зіставності комерційних та/або фінансових умов операції з умовами неконтрольованих операцій, здійснюється з урахуванням таких критеріїв:

а) визначення та характеристика суттєвих економічних ризиків, які беруть на себе сторони операції на підставі укладених договорів;

б) чи сторона, яка бере ризик, здійснює контроль за створенням ризику та управлінням ним, а також має спроможність і повноваження робити це;

в) чи особа, яка бере ризик, має фінансову спроможність понести такий ризик та ресурси, необхідні для покриття такого ризику;

г) визначення фактичної поведінки сторін операції у зв'язку зі здійсненням контролю за суттєвими економічними ризиками, зокрема, визначення, яка сторона операції здійснює контроль або вживає заходів для мінімізації таких ризиків, яка сторона отримує негативні наслідки, викликані

прийняттям таких ризиків, яка сторона має фінансову спроможність нести такі ризики;

г) визначення, з урахуванням попередніх критеріїв, чи відповідає фактична поведінка сторін операції умовам взяття ризиків, передбачених договорами, зокрема:

чи сторони операції виконують умови договорів;

чи сторона, яка бере ризик, здійснює контроль за ризиком і має фінансову спроможність понести такий ризик та/або можливості й ресурси для покриття ризику.»;

доповнити підпунктами 39.2.2.9, 39.2.2.10 та 39.2.2.11 такого змісту:

«39.2.2.9. Під час визначення зіставності комерційних та/або фінансових умов зіставних операцій з умовами контрольованої операції також можуть враховуватися характеристики активів, використаних сторонами у контрольованій операції, зокрема, але не виключно:

тип активу (виробниче обладнання, нематеріальні активи, фінансові активи тощо);

природа активу (вік, ринкова вартість, розташування, наявність прав захисту тощо).

Визначення та аналіз впливу нематеріальних активів на умови контрольованої та зіставних операцій здійснюється з урахуванням, зокрема, але не виключно:

юридичного володіння нематеріальними активами та договірних умов їх використання;

категорій та характеристик нематеріальних активів (ексклюзивність, ступінь і тривалість правового захисту, географічна сфера застосування, термін корисного використання, стадія розробки тощо);

договірної та фактичної діяльності сторін, пов'язаної з розробкою, вдосконаленням, підтримкою, захистом і експлуатацією таких активів.

39.2.2.10. Якщо фактичні умови здійсненої контрольованої операції не відповідають умовам укладеного (письмового) договору та/або фактична

поведінка сторін контрольованої операції і фактичні обставини її проведення відрізняються від умов такого договору, комерційні та/або фінансові характеристики контрольованої операції для цілей трансфертного ціноутворення визначаються згідно з фактичною поведінкою сторін операції та фактичними умовами її проведення.

39.2.2.11. Якщо контрольована операція фактично здійснена, але документально не оформлена (не підтверджена), для цілей трансфертного ціноутворення вона має розглядатись згідно з фактичною поведінкою сторін операції та фактичними умовами її проведення, зокрема, враховуються функції, які фактично виконувались сторонами операції, активи, які фактично використовувались, і ризики, які фактично взяла на себе та контролювала кожна зі сторін.»;

3) у пункті 39.3:

у підпункті 39.3.2:

підпункт 39.3.2.4 доповнити словами «та/або в контрольованих операціях»;

підпункт 39.3.2.7 після абзацу п'ятого доповнити абзацом шостим такого змісту:

«щодо якої є найбільш повна та документально підтверджена інформація про фінансові показники контрольованої операції, які використовуються для розрахунку показників рентабельності, передбачених підпунктом 39.3.2.5 цього підпункту»;

у зв'язку з цим абзаци шостий – десятий вважати відповідно абзацами сьомим – одинадцятим;

в абзаци четвертому підпункту 39.3.2.9 слова та цифри «більше 20» замінити словами та цифрами «у розмірі 25 і більше», слово «або» замінити словами «та/або»;

доповнити підпунктами 39.3.2.10, 39.3.2.11 та 39.3.2.12 такого змісту:

«39.3.2.10. Якщо платник податків здійснює операції з придбання (продажу) послуг з низькою доданою вартістю та чиста рентабельність витрат у

таких контрольованих операціях постачальника (виконавця) цих послуг не перевищує 5 відсотків, платник податків має право надати на запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, надісланий відповідно до підпункту 39.4.4 пункту 39.4 цієї статті, спрощену документацію з трансфертного ціноутворення для таких контрольованих операцій.

Якщо платник податків здійснює операції з продажу послуг з низькою доданою вартістю та чиста рентабельність витрат у таких контрольованих операціях платника податків не нижче 5 відсотків, платник податків має право надати на запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує податкову та митну політику, надісланий відповідно до підпункту 39.4.4 пункту 39.4 цієї статті, спрощену документацію з трансфертного ціноутворення для таких контрольованих операцій.

39.3.2.11. Валова рентабельність контрольованої операції для операцій з придбання послуг з низькою доданою вартістю у пов'язаної особи або продажу послуг пов'язаній особі може мати нульове значення, якщо сторона контрольованої операції (постачальник послуг) не виконує в такій операції істотних функцій, пов'язаних з придбанням (продажем) послуг та не використовує в такій операції істотних активів та/або не приймає на себе істотних ризиків для організації придбання (продажу) послуг.

39.3.2.12. Витрати, пов'язані з обслуговуванням материнської компанії міжнародної групи компаній, або витрати на користь (в інтересах) їх бенефіціарних власників не вважаються витратами, що здійснюються у внутрішньогрупових операціях, та відповідно не можуть розглядатись як такі для інших компаній - учасників міжнародної групи, якщо ці компанії компенсують відповідні витрати.

До витрат, пов'язаних з обслуговуванням материнської компанії міжнародної групи компаній, можуть бути віднесені, зокрема, але не виключно:

витрати на проведення зборів учасників та інших органів управління юридичної особи, на реєстрацію випуску та розміщення часток (акцій), на включення акцій юридичної особи до біржових реєстрів;

витрати, пов'язані з дотриманням вимог міжнародних стандартів фінансової звітності та аудиту (витрати, пов'язані з підготовкою консолідованої фінансової звітності, проведенням аудиту дочірніх компаній тощо);

витрати, пов'язані із залученням коштів для придбання частки участі у компанії, налагодженням зв'язків з інвесторами (комунікаційна стратегія акціонерів, фінансових аналітиків, фондів та інших зацікавлених осіб);

витрати, пов'язані з дотриманням законодавства;

супутні витрати, пов'язані із корпоративним управлінням.»;

доповнити підпунктами 39.3.3.4 – 39.3.3.8 такого змісту:

«39.3.3.4. Для контрольованих операцій з сировинними товарами встановлення відповідності умов контрольованих операцій принципу «втягнутої руки» здійснюється за методом порівняльної неконтрольованої ціни.

Для цілей цього підпункту під сировинними товарами розуміються товари, для яких непов'язані особи у якості орієнтиру (еталону) для встановлення ціни неконтрольованих операцій використовують котирувальні ціни. Перелік сировинних товарів визначається Кабінетом Міністрів України.

Під час застосування методу порівняльної неконтрольованої ціни для контрольованих операцій із сировинними товарами порівняння ціни контрольованої операції може проводитись із ціною зіставних неконтрольованих операцій, які фактично здійснені платником податків або іншими особами із непов'язаними особами, та/або із котирувальними цінами.

Котирувальні ціни, які використовуються для порівняння з цінами контрольованих операцій, мають відповідати умовам зіставності, визначеним підпунктом 39.2.2 пункту 39.2 цієї статті. У разі наявності між умовами контрольованої операції та умовами неконтрольованих операцій або умовами, що визначають котирувальну ціну на сировинні товари, значних відмінностей,

що суттєво впливають на ціну угод із сировинними товарами, здійснюються відповідні коригування.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, оприлюднює рекомендований перелік джерел інформації для отримання котирувальних цін на офіційному веб-сайті до початку звітнього року.

39.3.3.5. Платник податків, що здійснює контрольовані операції із сировинними товарами, повідомляє центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, про укладення відповідного договору (контракту) за формою та в порядку, передбаченому підпунктом 39.3.3.3 підпункту 39.3.3 цього пункту.

Направлення платником такого повідомлення є підтвердженням того, що узгодження суттєвих умов договору (контракту), зокрема, характеристик та ціни товарів, обсягу, умов постачання, оплати та відповідальності, здійснювалось сторонами контрольованої операції на момент укладення такої угоди.

Якщо інформація, зазначена у повідомленні, узгоджується із фактичною поведінкою сторін або з іншими фактами контрольованої операції, порівняння ціни контрольованої операції з котирувальними цінами проводиться на найближчу дату до дати ціноутворення, узгодженої сторонами контрольованої операції.

39.3.3.6. Якщо платник податку не направить повідомлення відповідно до підпункту 39.3.3.5 підпункту 39.3.3 цього підпункту, або

інформація, зазначена в повідомленні, не відповідає договірним умовам, або

сторонами операції після направлення повідомлення будуть внесені зміни до умов договору (контракту) щодо характеристик, ціни, загальної вартості, кількості та обсягу товарів, умов постачання та оплати, відповідальності сторін, або

умови такого договору (контракту) не узгоджуються з фактичною поведінкою сторін операції та фактичними умовами її проведення, контролюючий орган проводить порівняння ціни контрольованої операції з котирувальними цінами на дату переходу права власності предмету контрольованої операції або дату відвантаження товару згідно з товарно-транспортним документом (коносамент або інший документ залежно від транспортного засобу) відповідно до умов та фактичних обставин здійснення такої контрольованої операції.

39.3.3.7. У разі якщо для порівняння ціни контрольованої операції з сировинними товарами використовувався діапазон котирувальних цін, зазначений у джерелі інформації, мінімальне та максимальне значення такого діапазону відповідає мініимальному та максимальному значенню діапазону цін для цілей підпункту 39.3.2.3 пункту 39.3 та підпункту 39.5.4 пункту 39.5 цієї статті.

У разі використання декількох діапазонів котирувальних цін проводиться розрахунок діапазону цін згідно з порядком, передбаченим в абзаці четвертому підпункту 39.3.2.3 підпункту 39.3.2. цього пункту.

39.3.3.8. У разі застосування платником податків для встановлення відповідності умов контрольованих операцій із сировинними товарами принципу «витагнутої руки» методів, зазначених у підпунктах 39.3.1.2 – 39.3.1.5 підпункту 39.3.1 цього пункту, платник податків у документації з трансфертного ціноутворення повинен:

обґрунтувати неможливість застосування методу порівняльної неконтрольованої ціни або те, що метод порівняльної неконтрольованої ціни не є найбільш доцільним щодо фактів та обставин здійснення контрольованої операції;

вказати інформацію про всіх осіб, які брали участь у ланцюгу постачання таких товарів від виробника (постачальника) до першої непов'язаної особи або особи – нерезидента, який не відповідає критеріям, визначеним підпунктами «в» – «г» підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 цієї

статті. Інформація має містити дані про рівень показників рентабельності цих осіб, які є найбільш доцільними, виходячи із фактів та обставин їх діяльності у ланцюгу постачання.

У разі коли платник податків не подасть такої інформації, контролюючий орган має право самостійно визначити рівень ціни контрольованої операції, що відповідає принципу «вितягнутої руки», за методом порівняльної неконтрольованої ціни з урахуванням вимог підпункту 39.3.3.4 підпункту 39.3.3 цього пункту.»;

доповнити підпунктом 39.3.10 такого змісту:

«39.3.10. Для контрольованих операцій, передбачених підпунктами «в» та «є» підпункту 39.2.1.4 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 цієї статті, у разі відсутності достовірної інформації про зіставні неконтрольовані операції, та, як наслідок, неможливості встановлення відповідності умов контрольованої операції принципу «вितягнутої руки» за методами, визначеними у підпункті 39.3.1 цього пункту, визначення вартості нематеріальних активів або розміру відповідної компенсації може здійснюватися за методикою зіставної оцінки вартості, яка ґрунтується на розрахунку поточної вартості (дисконтованої вартості) майбутніх грошових потоків.

Для визначення розміру вартості нематеріальних активів або розміру компенсації за передачу функцій разом з матеріальними та/або нематеріальними активами, вигодами, ризиками та можливостями розраховується середнє арифметичне значення на основі поточної вартості (дисконтованої вартості) майбутніх грошових потоків таких нематеріальних активів та/або розміру відповідної компенсації до початку придбання (продажу) таких нематеріальних активів або такої передачі та поточної вартості (дисконтованої вартості) майбутніх грошових потоків після придбання (продажу) таких нематеріальних активів або такої передачі.

Розрахунок поточної вартості (дисконтованої вартості) майбутніх грошових потоків здійснюється відповідно до національних положень

(стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.»;

4) пункт 39.4 викласти в такій редакції:

«39.4. Складення та подання звітності для податкового контролю

39.4.1. Для цілей податкового контролю за трансфертним ціноутворенням звітним періодом є календарний рік.

39.4.2. Платники податків, які у звітному році здійснювали контрольовані операції, зобов'язані подавати до 1 жовтня року, що настає за звітним, звіт про контрольовані операції та повідомлення про участь у міжнародній групі компаній.

Звіт про контрольовані операції та повідомлення про участь в міжнародній групі компаній подаються центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису.

39.4.2.1. У звіті про контрольовані операції зазначається інформація про всі контрольовані операції, здійснені платником податків у звітному періоді.

У разі якщо платником податку виявлено, що у раніше поданому звіті про контрольовані операції інформація надана не в повному обсязі, містить помилки або недоліки, такий платник податків має право подати:

новий звіт до закінчення граничного строку подання звіту про контрольовані операції за такий самий звітний період;

уточнюючий звіт у разі його подання після закінчення граничного строку для відповідного звітного періоду.

Подання платником податку уточнюючого звіту про контрольовані операції не звільняє від відповідальності, передбаченої підпунктами 120.4 і 120.6 статті 120 цього Кодексу.

Платник податків під час проведення документальних перевірок не має права подавати звіт (уточнюючий звіт) про контрольовані операції за звітний період, який перевіряється.

Форма та порядок складання звіту про контрольовані операції встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної фінансової політики.

39.4.2.2. Повідомлення про участь у міжнародній групі компаній має містити, зокрема, таку інформацію:

а) дані щодо материнської компанії міжнародної групи компаній, до якої входить платник податків, зокрема назву, державу (територію) резидентства, адресу реєстрації, реєстраційний номер (номери), присвоєні материнській компанії в державі (на території) її реєстрації, код (коди) материнської компанії як платника податків в державі (на території) її реєстрації;

б) дані щодо юридичної особи, яка є уповноваженим учасником міжнародної групи компаній на подання звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній, до якої входить платник податків (у разі наявності такої юридичної особи), зокрема її назву, державу (територію) податкового резидентства, адресу реєстрації, реєстраційний номер (номери), присвоєні уповноваженій особі в державі (на території) її реєстрації, код (коди) як платника податків в державі (на території) її реєстрації або інформацію про те, що група не зобов'язана подавати звіт у розрізі групи компаній відповідно до законодавства інших країн;

в) дату, яка є останнім днем фінансового року, за який готується консолідована фінансова звітність міжнародної групи компаній, а у разі, якщо така звітність не готується – дату закінчення фінансового року відповідно до внутрішніх положень материнської компанії міжнародної групи компаній;

г) інформацію щодо розміру сукупного консолідованого доходу міжнародної групи за фінансовий рік, що передує звітному, розрахованого згідно зі стандартами бухгалтерського обліку, які застосовує материнська компанія групи.

Форма та порядок складання повідомлення про участь у міжнародній групі компаній затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

39.4.3. Платники податків, що здійснюють контрольовані операції, повинні складати та зберігати документацію з трансфертного ціноутворення за кожний звітний період.

39.4.4. На запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, платники податків протягом 30 календарних днів з дня отримання запиту подають документацію з трансфертного ціноутворення щодо контрольованих операцій, зазначених у запиті.

Документація з трансфертного ціноутворення подається платником податків до контролюючого органу, зазначеного у запиті.

39.4.6. Документація з трансфертного ціноутворення (сукупність документів або єдиний документ, складений в довільній формі) має містити таку інформацію:

а) дані про особу (осіб), яка є стороною контрольованої операції, та пов'язаних осіб платника податків (у звітному періоді, в якому здійснювалась контрольована операція, та на момент подання документації), а саме:

контрагента (контрагентів) контрольованої операції;

фізичних осіб, які є кінцевими бенефіціарними власниками (контролерами) платника податків;

осіб, які безпосередньо (опосередковано) володіють корпоративними правами платника податків у розмірі 25 і більше відсотків;

осіб, корпоративними правами яких у розмірі 25 і більше відсотків безпосередньо (опосередковано) володіє платник податків.

Дані мають бути такими, що дають змогу ідентифікувати таких пов'язаних осіб (включаючи назву держав (територій), податковими резидентами яких є такі особи, код особи, встановлений у державі їх реєстрації) та розкривати інформацію щодо критеріїв визнання таких осіб пов'язаними;

б) загальний опис діяльності групи компаній (включаючи материнську компанію та її дочірні підприємства), у тому числі організаційну структуру групи, опис господарської діяльності групи, політику трансфертного

ціноутворення, інформацію про осіб, яким платник податків надає місцеві управлінські звіти (назва держави, на території якої такі особи утримують свої головні офіси);

в) опис структури управління платника податків, схема його організаційної структури із зазначенням загальної кількості працюючих осіб та в розрізі окремих підрозділів платника податків станом на дату операції або на кінець звітного періоду;

г) опис діяльності та стратегії ділової активності, що провадиться платником податків, зокрема, економічні умови діяльності, аналіз відповідних ринків товарів (робіт, послуг), на яких провадить свою діяльність платник податків, основні конкуренти;

г) відомості про участь платника податків у реструктуризації бізнесу або передачі нематеріальних активів у звітному або попередньому році з поясненням аспектів цих операцій, що вплинули або впливають на діяльність платника податків;

д) опис контрольованої операції із зазначенням ланцюга постачання (створення вартості) товарів (робіт, послуг) у контрольованій операції;

е) опис товарів (робіт, послуг), включаючи фізичні характеристики, якість і репутацію на ринку, країну походження і виробника, наявність товарного знаку та іншу інформацію, пов'язану з якісними характеристиками товару (роботи, послуги).

Опис операцій з придбання робіт (послуг), нематеріальних активів, інших предметів господарських операцій, відмінних від товарів, має містити обґрунтування економічної доцільності (економічної вигоди, що отримується в результаті здійснення контрольованої операції) і наявності ділової мети їх придбання відповідно до підпунктів 39.2.1.10 – 39.2.1.11 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 цієї статті;

є) відомості про фактично проведені розрахунки у контрольованій операції (сума та валюта платежів, дата, платіжні документи);

ж) чинники, які вплинули на формування та встановлення ціни, зокрема, бізнес-стратегії сторін операції (за наявності), які істотно впливають на ціни товарів (робіт, послуг);

з) функціональний аналіз контрольованої операції: відомості про функції осіб, що є сторонами контрольованої операції, про використані ними активи, пов'язані з такою контрольованою операцією, та економічні (комерційні) ризики, які такі особи враховували під час здійснення контрольованої операції;

и) економічний та порівняльний аналіз:

суму отриманих доходів (прибутку) та/або суму понесених витрат (збитку) внаслідок здійснення контрольованої операції, рівень рентабельності;

обґрунтування вибору методу, який застосовано для визначення відповідності умов контрольованої операції принципу «втягнутої руки», фінансового показника згідно з підпунктом 39.3.2.5 підпункту 39.3.2 пункту 39.3 цієї статті та сторони, що досліджувалася згідно з підпунктом 39.3.2.7 підпункту 39.3.2 пункту 39.3 цієї статті;

обґрунтування вибору та інформація про зіставні операції (зіставних осіб) і джерела інформації, які використовувалися для аналізу;

обґрунтування використання під час визначення діапазону рентабельності відповідно до підпункту 39.3.2.8 підпункту 39.3.2 пункту 39.3 цієї статті інформації за декілька податкових періодів (років) та розрахунок середньозваженого значення показника рентабельності;

розрахунок діапазону цін (рентабельності);

опис та розрахунок проведених коригувань згідно з підпунктом 39.2.2.1 підпункту 39.2.2 пункту 39.2 цієї статті.

Фінансові показники, які використовувались під час розрахунку показників рентабельності платника податків, мають бути підтверджені даними із реєстрів бухгалтерського обліку платника податків.

У разі якщо стороною контрольованої операції здійснюється постачання (продаж) товарів, робіт, послуг, інших предметів за контрольованими операціями декільком особам, і для цілей встановлення відповідності умов

контрольованих операцій принципу «витагнутої руки» здійснюється порівняння показника рентабельності такого постачальника, документація має містити опис алгоритму розподілу витрат постачальника, понесених для здійснення таких операцій, які враховуються під час розрахунку показника рентабельності. Такий опис має містити інформацію про економічне обґрунтування вибору алгоритму розподілу витрат, методика його застосування, а також фактичний розрахунок, здійснений відповідно до обраної методики.

У разі якщо значення знаменника показника рентабельності сторони контрольованої операції, що був обраний для порівняння, знаходився під впливом (розраховувався із врахуванням) доходів або витрат за операціями із пов'язаними особами або за контрольованими операціями, платник податку має зазначити в документації:

розрахунок частки доходів або витрат в операціях із пов'язаними особами або контрольованими операціями у загальній сумі відповідно до доходів або витрат, які враховувались під час обчислення знаменника показника рентабельності;

суми доходів або витрат за операціями із п'ятьма найбільшими контрагентами – пов'язаними особами (контрагентами у контрольованих операціях), що були враховані під час обчислення значення знаменника показника рентабельності, із зазначенням назви контрагента, предмета та характеру операції, політики ціноутворення у цій операції;

обґрунтування доцільності обрання для дослідження і порівняння саме цієї сторони контрольованої операції та цього показника рентабельності, зважаючи на вплив доходів або витрат за операціями із пов'язаними особами або за контрольованими операціями на такий показник рентабельності;

і) відомості про проведене платником податку самостійне або пропорційне коригування податкової бази та сум податку відповідно до підпунктів 39.5.4 і 39.5.5 пункту 39.5 цієї статті (у разі його проведення);

ї) якщо платник входить до міжнародної групи компаній:

копії істотних внутрішньогрупових угод, що впливають на ціноутворення в контрольованій операції,

копії угод про попереднє ціноутворення, податкових роз'яснень компетентних органів, що застосовуються в угодах між учасниками міжнародної групи компаній щодо контрольованої операції і в підготовці яких не брав участі центральний орган виконавчої влади, що реалізує податкову та митну політику;

й) копія аудиторського висновку щодо бухгалтерської (фінансової) звітності платника податків за звітний період (звітні періоди), за які подається документація з трансфертного ціноутворення (якщо його наявність є обов'язковою для платника податків);

к) копії договорів (контрактів) та будь-які доповнення до них, за якими здійснювалась контрольована операція.

39.4.6.1. У випадках, визначених підпунктом 39.3.2.10 підпункту 39.3.2 пункту 39.3 цієї статті, платник податків на запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, має право подати спрощену документацію з трансфертного ціноутворення для контрольованих операцій з придбання (продажу) послуг з низькою доданою вартістю.

Спрощена документація для контрольованих операцій з придбання (продажу) послуг з низькою доданою вартістю складається в довільній формі та має містити:

а) опис операцій з придбання (продажу) послуг з низькою доданою вартістю, зокрема, обсяг та вартість для кожного виду послуг;

б) обґрунтування, що послуга відповідає критеріям послуги з низькою доданою вартістю;

в) дані про особу, яка є стороною контрольованої операції, та пов'язаних осіб платника податків (у звітному періоді, в якому здійснювалась контрольована операція, та на момент подання документації), зокрема:

контрагента (контрагентів) контрольованої операції;

фізичних осіб, які є кінцевими бенефіціарними власниками (контролерами) платника податків;

осіб, які безпосередньо (опосередковано) володіють корпоративними правами платника податків у розмірі 25 і більше відсотків;

осіб, корпоративними правами яких у розмірі 25 і більше відсотків безпосередньо (опосередковано) володіє платник податків;

г) обґрунтування очікуваної та фактичної економічної вигоди від придбання послуги, зокрема, шляхом проведення оцінки щодо готовності незалежного підприємства за порівняльних обставин заплатити за послугу у випадку її виконання для нього незалежним підприємством або здійснити таку діяльність самостійно за рахунок штатних співробітників;

г) підтвердження застосованої чистої рентабельності витрат на рівні, визначеному відповідно до підпункту 39.3.2.10 підпункту 39.3.2 пункту 39.3 цієї статті;

д) розрахунок загальної суми витрат, понесених у зв'язку з наданням послуги для окремого споживача або для усіх споживачів;

е) опис та обґрунтування алгоритму розподілу витрат постачальника послуги;

е) розрахунок суми витрат, понесених у зв'язку з наданням послуг споживачу(ам) із застосуванням економічно обґрунтованого алгоритму розподілу витрат;

ж) копії договорів на придбання (продаж) послуг.

Платник податків за власним бажанням може прийняти рішення про подання документації з трансфертного ціноутворення для операцій з придбання (продажу) послуг з низькою доданою вартістю в повному обсязі, визначеному у підпункті 39.4.6 цього пункту. У такому випадку обґрунтування, що послуги належать до послуг із низькою доданою вартістю, не надається, а також не враховуються обмеження щодо розміру чистої рентабельності витрат постачальника (виконавця) таких операцій, визначені підпунктом 39.3.2.10 підпункту 39.3.2 пункту 39.3 цієї статті.

39.4.7. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, має право надіслати запит з вимогою надати глобальну документацію з трансфертного ціноутворення (майстер-файл) платнику податків, що входить до складу міжнародної групи компаній, якщо сукупний консолідований дохід міжнародної групи компаній за фінансовий рік, що передує звітному року, розрахований згідно зі стандартами бухгалтерського обліку, які застосовує материнська компанія міжнародної групи компаній, дорівнює або перевищує еквівалент 50 мільйонів євро.

Запит на подання глобальної документації (майстер-файлу) може бути направлений не раніше дванадцяти місяців з дати закінчення фінансового року, встановленого міжнародною групою компаній, до якої належить такий платник податків, а у разі відсутності відомостей про встановлений міжнародною групою компаній фінансовий рік – не раніше дванадцяти місяців після закінчення звітного року.

Глобальна документація з трансфертного ціноутворення (майстер-файл) має бути надана платником податків до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, протягом 60 календарних днів з дня отримання запиту.

Глобальна документація з трансфертного ціноутворення (майстер-файл) – сукупність документів або єдиний документ, складений у довільній формі, що має містити інформацію про:

а) організаційну структуру міжнародної групи компаній (у вигляді графічної схеми) із зазначенням переліку осіб, які є учасниками міжнародної групи компаній, їх організаційно-правових форм, структуру власності (із зазначенням часток володіння) та держав і територій, в яких зазначені особи здійснюють свою діяльність;

б) загальний опис господарської діяльності міжнародної групи компаній, що включає в себе:

опис ключових факторів, що впливають на фінансовий результат міжнародної групи компаній;

опис ланцюгів поставок та утворення вартості найбільших за показником виручки міжнародної групи компаній п'яти товарів, робіт, послуг, а також ланцюгів поставок будь-яких інших товарів (робіт, послуг, інших об'єктів цивільних прав) та іншої діяльності, частка яких становить більше 5% виручки міжнародної групи компаній за фінансовий рік, і основних географічних ринків, на яких реалізуються (виконуються, надаються) зазначені товари (роботи, послуги);

перелік та стислий опис найважливіших сервісних договорів (договорів з надання (отримання) послуг), укладених між учасниками міжнародної групи, крім послуг, пов'язаних з науково-дослідною діяльністю та дослідно-конструкторськими роботами, у тому числі політика з трансфертного ціноутворення щодо розподілу вартості послуг та визначення цін на оплату внутрішньогрупових послуг;

стислий функціональний аналіз діяльності учасників міжнародної групи компаній, що мають найбільший вплив на фінансовий результат цієї групи, в тому числі опис основних функцій, що виконуються, активів, що використовуються, економічних (комерційних) ризиків, що приймаються;

інформацію про основні угоди щодо реструктуризації бізнесу, придбання та відчуження активів, що відбувалися протягом фінансового року;

в) нематеріальні активи, які використовуються міжнародною групою компаній в своїй діяльності, зокрема:

опис стратегії розвитку міжнародної групи компаній щодо розробки, володіння і використання нематеріальних активів, у тому числі розміщення основних науково-дослідних центрів і органів управління ними;

перелік та опис нематеріальних активів (груп нематеріальних активів), що мають істотний вплив на ціноутворення компаній групи, із зазначенням учасників міжнародної групи компаній, які володіють такими активами на праві власності або іншому праві (користування, володіння та/або розпорядження);

перелік найістотніших договорів, пов'язаних з нематеріальними активами, укладених між учасниками міжнародної групи компаній (включаючи ліцензійні

угоди), у тому числі домовленостей щодо покриття витрат, основних угод щодо надання науково-дослідних послуг та ліцензійних угод;

опис політики трансфертного ціноутворення міжнародної групи компаній щодо науково-дослідної діяльності, дослідно-конструкторських робіт і нематеріальних активів;

опис суттєвих операцій з передачі нематеріальних активів між учасниками міжнародної групи компаній протягом відповідного фінансового року із зазначенням назв таких учасників, держав реєстрації та юрисдикцій, де вони провадять свою діяльність, компенсацій, що здійснювалися у звітному (податковому) періоді, та рівня винагород (компенсаційних виплат), пов'язаних з такою передачею;

г) внутрішньогрупову фінансову діяльність міжнародної групи компаній, зокрема:

загальний опис, яким чином фінансується група, включаючи інформацію про фінансування, залучене від осіб, які не є учасниками міжнародної групи компаній;

зазначення усіх учасників міжнародної групи компаній, які здійснюють централізовану внутрішньогрупову фінансову діяльність для учасників групи, із інформацією щодо держав (територій), які є місцем реєстрації таких учасників та/або місця знаходження органу їх управління,

загальний опис політики трансфертного ціноутворення щодо фінансування учасників міжнародної групи компаній;

г) консолідовану фінансову звітність міжнародної групи компаній за останній фінансовий рік, а у разі її відсутності - іншу консолідовану звітність, підготовлену для управлінських, податкових або інших цілей;

д) перелік і стислий опис існуючих односторонніх угод про ціноутворення, податкових роз'яснень компетентних органів держав (територій), які застосовуються в угодах між учасниками міжнародної групи компаній і пов'язані з розподілом доходів між державами (територіями).

39.4.8. Документація з трансфертного ціноутворення та глобальна документація з трансфертного ціноутворення (майстер-файл) подаються платником податків державною мовою в паперовому вигляді.

У разі подання разом з документацією документів, викладених іноземною мовою, платник податків одночасно подає переклад таких документів державною мовою.

Засвідчення автентичності перекладу документації з трансфертного ціноутворення та глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу) на державну мову не здійснюється.

39.4.9. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, має право надіслати платнику податків запит з вимогою додатково подати протягом 30 календарних днів з дати його отримання інформацію відповідно до підпунктів 39.4.6 – 39.4.7 пункту 39.4 цієї статті та/або обґрунтування відповідності умов контрольованої операції принципу «вितягнутої руки» у разі встановлення однієї з таких обставин:

подана платником податків документація з трансфертного ціноутворення не містить інформації в обсязі, зазначеному в підпункті 39.4.6 пункту 39.4 цієї статті та/або не містить належного обґрунтування відповідності умов контрольованої операції принципу «вितягнутої руки»;

подана платником податків глобальна документація з трансфертного ціноутворення (майстер-файл) не містить інформації в обсязі, зазначеному в підпункті 39.4.7 пункту 39.4 цієї статті.

Зазначена додаткова інформація є невід'ємною частиною документації з трансфертного ціноутворення та/або глобальної документації (майстер-файлу).

39.4.10. Платник податків – резидент України, який належить до міжнародної групи компаній, у випадках, визначених у цьому підпункті, зобов'язаний подати до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, звіт у розрізі країн міжнародної групи компаній в електронній формі із дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису.

Звіт у розрізі країн міжнародної групи компаній подається у разі, якщо:

а) сукупний консолідований дохід міжнародної групи компаній, в яку входить платник податків, за фінансовий рік, що передує звітному року, розрахований згідно зі стандартами бухгалтерського обліку, які застосовує материнська компанія групи (а у разі відсутності інформації – відповідно до міжнародних стандартів бухгалтерського обліку), перевищує еквівалент 750 мільйонів євро та за наявності однієї із таких обставин:

платник податків є материнською компанією міжнародної групи компаній;

материнська компанія міжнародної групи компаній уповноважує платника податків – резидента України на подання звіту у розрізі країн до контролюючого органу;

відповідно до вимог законодавства місцезнаходження материнської компанії міжнародної групи компаній подання звіту від такої міжнародної групи компаній не вимагається, і при цьому материнська компанія такої групи не уповноважує іншого учасника групи на подання звіту в іншій іноземній юрисдикції, де передбачене його подання;

між Україною та відповідною іноземною юрисдикцією розташування материнської компанії міжнародної групи компаній або іншого учасника групи, уповноваженого материнською компанією такої групи на подання звіту у розрізі країн, не набув чинності порядок обміну звітами у розрізі країн або наявні факти систематичного невиконання такого порядку. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, оприлюднює перелік таких іноземних юрисдикцій на офіційному веб-сайті не пізніше ніж за 60 календарних днів до граничного строку подання звіту про контрольовані операції за відповідний звітний рік;

б) сукупний консолідований дохід міжнародної групи компаній за фінансовий рік, що передує звітному, розрахований згідно зі стандартами бухгалтерського обліку, які застосовує материнська компанія міжнародної групи компаній (у разі відсутності інформації – відповідно до міжнародних

стандартів бухгалтерського обліку), перевищує еквівалент 50 мільйонів євро та за наявності будь-якої із таких обставин:

кінцевим бенефіціарним власником (контролером) материнської компанії міжнародної групи компаній є резидент (резиденти) або громадянин (громадяни) України;

50 і більше відсотків часток у міжнародній групі компаній належить особі або особам, які є резидентами або громадянами України;

50 і більше відсотків загальної чисельності працівників всіх компаній групи на кінець звітного періоду працевлаштовані в Україні;

50 і більше відсотків загальної балансової вартості основних засобів всіх компаній групи на кінець звітного періоду фактично розташовані в Україні;

50 і більше відсотків сукупного консолідованого доходу міжнародної групи компаній становить дохід від реалізації товарів (робіт, послуг), країною походження яких є Україна.

39.4.11. Звіт у розрізі країн міжнародної групи компаній містить інформацію в розрізі кожної юрисдикції, у якій зареєстрований учасник міжнародної групи компаній або в якій міжнародна група компаній здійснює свою діяльність, зокрема, але не виключно:

а) назву держави (території), відповідно до законодавства якої учасник міжнародної групи компаній заснований, та держави (території), резидентом якої він є;

б) загальну суму доходів (виручки) за фінансовий рік, за який складається звіт у розрізі країн, у тому числі з розбивкою на суму доходів (виручки) відповідно до угод, укладених учасниками цієї міжнародної групи компаній і пов'язаними особами, та суму доходів (виручки) за угодами з непов'язаними особами;

в) суму прибутку (збитку) до оподаткування за фінансовий рік, за який складається звіт у розрізі країн;

г) суму сплаченого податку на прибуток підприємств (корпоративного податку) або його аналога у фінансовому році, за який складається звіт у розрізі країн;

г) суму нарахованого податку на прибуток підприємств (корпоративного податку) або його аналога за фінансовий рік, за який складається звіт у розрізі країн;

д) розмір статутного капіталу (zareєстрованого статутного капіталу) на дату закінчення фінансового року, за який складається звіт у розрізі країн;

е) суму нерозподіленого (накопиченого) прибутку на дату закінчення фінансового року, за який складається звіт у розрізі країн;

е) чисельність працівників за фінансовий рік, за який складається звіт у розрізі країн;

ж) балансову вартість матеріальних активів на дату закінчення фінансового року, за який складається звіт у розрізі країн;

з) основні види діяльності, що здійснюються учасниками міжнародної групи компаній.

Форма звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній та порядок його заповнення затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Звіт у розрізі країн міжнародної групи компаній складається за фінансовий рік, встановлений материнською компанією міжнародної групи компаній, що може не збігатися з календарним роком, та подається протягом дванадцяти місяців після закінчення такого фінансового року (у разі відсутності відомостей про встановлений материнською компанією міжнародної групи компаній фінансовий рік – протягом дванадцяти місяців після закінчення календарного року).

39.4.12. Звіт у розрізі країн міжнародної групи компаній, поданий платником податків відповідно до підпункту «а» підпункту 39.4.10 цього пункту, є об'єктом автоматичного обміну податковою та фінансовою інформацією.

Звіт у розрізі країн міжнародної групи компаній, поданий платником податків відповідно до підпункту «б» підпункту 39.4.10 цього пункту не є об'єктом автоматичного обміну податковою та фінансовою інформацією.

39.4.13. Інформація звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній, який отримано центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, від платника податків відповідно до підпункту 39.4.10 цього підпункту та/або в рамках міжнародних угод щодо автоматичного обміну податковою та фінансовою інформацією, використовується для цілей оцінки ризиків трансфертного ціноутворення під час проведення моніторингу контрольованих операцій та не може бути самостійною підставою для проведення коригування обсягу оподатковуваного прибутку платника податків.

39.4.14. Інформація звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній, отриманого центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, в рамках міжнародних угод щодо автоматичного обміну податковою та фінансовою інформацією є інформацією з обмеженим доступом з урахуванням вимог статті 22 Конвенції про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах.

39.4.15. Для цілей підпунктів 39.4.8 та 39.4.10 цього пункту розрахунок сукупного консолідованого доходу міжнародної групи компаній здійснюється відповідно до офіційного курсу гривні щодо євро (середній за період) за календарний рік, що передує звітному року.»;

5) у пункті 39.5:

у підпункті 39.5.1.1 підпункту 39.5.1:

в абзаці першому слово «умов» виключити, після слова «ціноутворення,» доповнити словами «глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу) та звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній,»;

в абзаці другому після слова «ціноутворення» доповнити словами «та/або глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу)»;

у підпункті 39.5.2:

підпункт 39.5.2.1 викласти в такій редакції:

«39.5.2.1. Перевірка з питань дотримання платником податків принципу «витягнутої руки» може бути проведена контролюючим органом у разі:

надання платником податків документації з трансфертного ціноутворення відповідно до підпункту 39.4.4 пункту 39.4 цієї статті;

неподання платником податків чи подання з порушенням вимог пункту 39.4 цієї статті звіту про контрольовані операції, документації з трансфертного ціноутворення, глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу), звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній;

подання платником податків заяви про намір провести пропорційне коригування.»;

підпункт 39.5.2.3 викласти в такій редакції:

«39.5.2.3. Надання платником податків документів відбувається згідно з вимогами пунктів 85.2 і 85.3 статті 85 цього Кодексу протягом 10 робочих днів з дати початку перевірки.

У разі необхідності отримання під час проведення перевірки додаткових документів та/або інформації щодо:

здійснення фінансово-господарських операцій, пов'язаних із контрольованою операцією,

господарських операцій із непов'язаними особами, що можуть визнаватись зіставними з контрольованою операцією,

підтвердження або спростування інформації, наведеної платником у поданому звіті про контрольовані операції, документації з трансфертного ціноутворення, глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу),

даних, зазначених у звіті у розрізі країн міжнародної групи компаній, до якої входить платник податків,

інших документів та інформації, необхідної для встановлення відповідності умов контрольованої операції принципу «витягнутої руки».

Зазначені документи та/або інформація надаються платником податків протягом 10 робочих днів з дати отримання запиту від посадових (службових) осіб контролюючого органу, які проводять перевірку.

Посадові (службові) особи контролюючого органу, які проводять перевірку з питань дотримання платником податків принципу «вितягнутої руки», мають право отримувати від платника податків або його законних представників копії документів, що належать до предмета перевірки. Такі копії повинні бути засвідчені підписом платника податків або його посадової особи.»;

підпункт 39.5.2.7 доповнити абзацом такого змісту:

«Перебіг строку проведення перевірки платника податків з питань дотримання принципу "вितягнутої руки" переривається у разі розгляду судом позовів платника податків з питань, пов'язаних з призначенням, проведенням або предметом такої перевірки до завершення судових процедур.»;

підпункт 39.5.2.12 викласти в такій редакції:

«39.5.2.12. Застосування методології та процедур встановлення відповідності умов контрольованої операції принципу «вितягнутої руки», не встановлених цією статтею, забороняється.»;

підпункт 39.5.2.13 викласти в такій редакції:

«39.5.2.13. Контролюючий орган, який проводить перевірку з питань дотримання платником податків принципу «вितягнутої руки», має право:

а) надсилати запити про надання документів (інформації) щодо контрольованої операції іншим платникам податків відповідно до пункту 73.3 статті 73 цього Кодексу, які:

є сторонами контрольованої операції, що перевіряється, або
були задіяні в ланцюгу постачання товарів (робіт, послуг, інших об'єктів цивільних прав), що є предметом контрольованої операції, або
з урахуванням інформації, отриманої від платника податків та/або від інших суб'єктів інформаційних відносин, володіють інформацією, необхідною

для визначення відповідності умов контрольованої операції принципу «вितягнутої руки».

У разі ненадання платниками податків, зазначеними у підпункті «а» цього підпункту, документів (інформації) на запит контролюючого органу, який проводить перевірку з питань дотримання платником податків принципу «вितягнутої руки» та/або надання неповної інформації, контролюючий орган має право провести зустрічну звірку таких платників в порядку, передбаченому пунктом 73.5 статті 73 цього Кодексу;

б) провести опитування посадових осіб та/або працівників платників податків, які є сторонами контрольованої операції. Платники податків зобов'язані забезпечити можливість посадовим особам, які проводять перевірку з питань дотримання платником податків принципу «витягнутої руки», провести опитування відповідних посадових осіб або працівників;

в) надсилати запити компетентним органам іноземних країн стосовно предмета та обставин здійснення контрольованої операції та/або стосовно господарської діяльності та фінансової звітності нерезидента – сторони контрольованої операції;

г) відвідувати та проводити з дозволу платника податків огляд приміщень, об'єктів та споруд, де провадиться діяльність платника податків, пов'язана з проведенням контрольованої операції;

г) проводити зустрічі з платником податків (уповноваженими ним особами) для обговорення методології визначення відповідності умов контрольованих операцій принципу «витягнутої руки», застосованої контролюючим органом під час перевірки.»;

у підпункті 39.5.5 підпункти 39.5.5.2 – 39.5.5.3 викласти в такій редакції:

«39.5.5.2. Право на проведення пропорційного коригування виникає у платника податків на підставі чинного міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування після отримання від пов'язаної особи – сторони контрольованої операції, яка є резидентом держави, з якою укладено відповідний міжнародний договір, повідомлення про намір або фактичне

проведення цією особою коригування податкових зобов'язань, виходячи з умов, що відповідають принципу «витагнутої руки».

На підставі отриманого повідомлення платник податків має право звернутись до контролюючого органу із заявою про намір провести пропорційне коригування у звітному періоді або періодах, протягом яких здійснювались такі контрольовані операції. До заяви додаються розрахунок суми пропорційного коригування для кожного звітного періоду, інші документи, які стали підставою для проведення коригування іншою стороною контрольованої операції та документація з трансфертного ціноутворення.

Контролюючий орган розглядає заяву платника податків протягом 30 робочих днів з дня її отримання та за результатами розгляду приймає одне з таких рішень:

надіслати повідомлення про можливість проведення пропорційного коригування;

повністю або частково відмовити у проведенні пропорційного коригування у разі необґрунтованості такого коригування або відсутності необхідних документів;

призначити перевірку з питань дотримання платником податків принципу «витагнутої руки» для вивчення підстав для проведення пропорційного коригування. Перевірка здійснюється у порядку, визначеному підпунктом 39.5.2 цієї статті. За результатами перевірки контролюючий орган приймає рішення про можливість проведення пропорційного коригування або повну чи часткову відмову у проведенні пропорційного коригування.

39.5.5.3. У разі повної або часткової відмови контролюючим органом у проведенні пропорційного коригування платник податків має право звернутись до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, про розгляд справи за процедурою взаємного узгодження у порядку, передбаченому міжнародними договорами України про усунення подвійного оподаткування.»;

б) у пункті 39.6:

у підпункті 39.6.2.7 підпункту 39.6.2 після слів «є предметом договору,» доповнити словами «принципу «витягнутої руки».

4. Доповнити статтею 39² такого змісту:

«39² Контрольовані іноземні компанії.

39².1. Визначення контрольованої іноземної компанії

39².1.1. Контрольованою іноземною компанією визнається будь-яка юридична особа, зареєстрована в іноземній державі або території, яка визнається такою, що знаходиться під контролем фізичної особи - резидента України відповідно до правил, визначених цим Кодексом.

Юридичною особою може визнаватись корпоративне утворення (об'єднання) або організація, наділена правом володіти активами, мати права та обов'язки та здійснювати діяльність від власного імені та незалежно від засновників, учасників або власників. Наявність у контрольованої іноземної компанії статусу юридичної особи визнається відповідно до законодавства її реєстрації.

У випадках, передбачених цією статтею, до контрольованої іноземної компанії може прирівнюватись іноземне утворення без статусу юридичної особи.

Утворенням без статусу юридичної особи визнається утворення, створене на підставі правочину або зареєстроване відповідно до законодавства іноземної держави (території) без створення юридичної особи, яке відповідно до законодавства та/або документів, які регулюють її діяльність (особистого закону), має право здійснювати діяльність, спрямовану на отримання доходу (прибутку) в інтересах своїх учасників, партнерів, засновників, довіртелів або інших вигодоотримувачів.

Утворення без статусу юридичної особи можуть включати зокрема, але не виключно, партнерства, трасти, фонди, інші установи та організації, створені на підставі правочину або закону іноземної держави (території). До утворень без статусу юридичної особи прирівнюються особи-нерезиденти, організаційно-правова форма яких включена до переліку, затвердженого

Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту «г» підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, які відповідно до особистого закону не є юридичними особами.

39².1.2. З урахуванням положень цієї статті, контролюючою особою є фізична особа – резидент України, яка визнається кінцевим бенефіціарним власником (контролером) контрольованої іноземної компанії у значенні, наведеному в Законі України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення".

Зокрема, іноземна компанія визнається контрольованою іноземною компанією, якщо фізична особа – резидент України (далі – контролююча особа):

а) володіє часткою в іноземній юридичній особі у розмірі 50 і більше відсотків, або

б) володіє часткою в іноземній юридичній особі у розмірі 25 і більше відсотків, за умови, що декілька фізичних осіб – резидентів України володіють частками в іноземній юридичній особі, розмір яких у сукупності становить 50 і більше відсотків, або

в) окремо або разом із іншими резидентами України здійснює фактичний контроль над іноземною юридичною особою.

39².1.3. Під часткою в іноземній юридичній особі розуміються корпоративні права, права в утворенні без статусу юридичної особи, до активів якої входить частка у юридичній особі, чи будь-які інші аналогічні права, що надають фізичній особі право:

а) впливу на відповідну частку голосів у вищому органі управління іноземної юридичної особи (загальних зборах акціонерів, учасників або іншому аналогічному органі), та/або

б) на отримання відповідної частини прибутку іноземної юридичної особи, та/або

в) на отримання відповідної частини активів іноземної юридичної особи у разі її ліквідації або припинення.

У разі якщо відповідно до належного фізичній особі розміру частки обсяги прав, передбачені підпунктами «а» - «в» цього підпункту, є різними, для цілей цього Кодексу приймається найбільше значення такої частки.

39².1.4. Для цілей визначення володіння фізичною особою відповідною часткою в іноземній юридичній особі усі права, що належать фізичній особі, вважаються сумою часток, які:

належать такій фізичній особі безпосередньо або опосередковано через інших осіб, у тому числі через утворення без статусу юридичної особи;

належать будь-яким пов'язаним особам такої фізичної особи безпосередньо або опосередковано через інших осіб.

Розмір частки опосередкованого володіння розраховується:

у разі володіння через один ланцюг осіб, які володіють частками одна в іншій - шляхом множення часток;

у разі володіння через кілька ланцюгів осіб, які володіють частками одна в іншій - шляхом підсумовування часток в кожному такому ланцюгу.

У разі коли особа здійснює фактичний контроль над наступною юридичною особою у ланцюгу, вважається що така особа володіє часткою в наступній юридичній особі у розмірі 100 відсотків.

Особа вважається такою, що володіє часткою в іншій юридичній особі, у разі:

володіння на підставі права власності, або

якщо право власності на відповідну частку юридично належить іншим особам, які діють в інтересах такої особи.

39².1.5. Особа вважається такою, що володіє часткою в іншій юридичній особі, у разі, якщо така особа є засновником трасту, власником частки майна фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, до активів якого входить зазначена частка, або учасником (партнером з повною або

обмеженою відповідальністю) партнерства, до активів якого входить частка у юридичній особі.

39².1.5.1. Засновник трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, до активів якого входить частка особи в юридичній особі, не вважається такою, що володіє цією часткою, якщо дотримуються одночасно такі умови:

а) така особа не має права надавати прямо або опосередковано розпорядження про виплату на її користь прибутку (доходу) трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи;

б) така особа не має права розпоряджатися прямо або опосередковано прибутком (доходом) трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи;

в) така особа не має безумовного права на повернення їй майна, що входить до активів трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, лише у разі ліквідації (припинення) трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, що здійснюється за відсутності (не вимагає) волевиявлення особи, зазначеної у першому абзаці цього підпункту;

г) така особа не здійснює фактичного контролю над трастом, фондом, установою, іншим утворенням без статусу юридичної особи, передбаченого підпунктом 39².1.6 пункту 39².1 цієї статті.

39².1.5.2. Особа, яка не є засновником трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, до активів якого входить частка особи в юридичній особі, вважається такою, що володіє цією часткою, у разі дотримання хоча б однієї з таких умов:

а) така особа має (юридично або фактично) право надавати розпорядження про виплату на її користь доходу (прибутку) трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи;

б) така особа має (юридично або фактично) право розпоряджатися майном, що входить до активів трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи;

в) така особа має безумовне право на отримання майна, що входить до активів трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, лише у разі ліквідації (припинення) зазначеного трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, що здійснюється за відсутності (не вимагає) волевиявлення особи, зазначеної у першому абзаці цього підпункту;

г) така особа здійснює фактичний контроль над трастом, фондом, установою, іншим утворенням без статусу юридичної особи, передбачений підпунктом 39².1.6 пункту 39².1 цієї статті.

39².1.6. Особа вважається такою, що здійснює фактичний контроль над юридичною особою, у разі, якщо така особа має можливість здійснювати суттєвий вплив на рішення такої юридичної особи щодо укладання угод, розпорядження активами та прибутком, припинення діяльності незалежно від юридичного оформлення такого впливу.

Фактичний контроль встановлюється на підставі хоча б однієї з таких обставин:

а) надання особою зобов'язуючих вказівок органам управління юридичної особи;

б) ведення особою перемовин щодо укладання правочинів юридичною особою та узгодження суттєвих умов таких правочинів, які в подальшому лише формально затверджуються органами управління юридичної особи;

в) наявність у особи довіреності на здійснення суттєвих правочинів від імені юридичної особи, що видана на термін більш ніж один рік, та не передбачає попереднього погодження таких правочинів органами управління юридичної особи;

г) здійснення особою операцій за банківськими рахунками юридичної особи або наявність можливості блокувати операції за такими рахунками;

г) зазначення особи в якості засновника (бенефіціара, фактичного вигодонабувача) юридичної особи під час відкриття рахунків такою юридичною особою, за винятком випадків, якщо активи такої юридичної особи є частиною активів трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, засновником (бенефіціаром, фактичним вигодонабувачем) якого є така особа.

Фізична особа може самостійно визнати себе такою, що здійснює фактичний контроль над юридичною особою. В усіх інших випадках, якщо не доведено зворотнє, вважається, що така фізична особа не здійснює фактичного контролю над юридичною особою.

Положення цього підпункту не застосовуються до фізичної особи, яка виконує посадові обов'язки директора чи іншої посадової особи юридичної особи відповідно до її статутних документів, до фахівців у галузі права, аудиту, бухгалтерського обліку, які діють на користь та в інтересах такої юридичної особи з дотриманням належних професійних стандартів. У разі, якщо зазначені в цьому абзаці особи діють на користь та в інтересах фізичної особи, вважається, що така фізична особа здійснює фактичний контроль над юридичною особою.

У разі нарахування грошових зобов'язань з податку на доходи фізичних осіб та/або штрафних санкцій (пені) на підставі визнання контролюючим органом фізичної особи такою, що здійснює фактичний контроль над юридичною особою, фізична особа має право оскаржити таке рішення в адміністративному або судовому порядку, передбаченому цим Кодексом. При цьому обов'язок доведення, що фізична особа здійснює фактичний контроль над юридичною особою, покладається на контролюючий орган.

39².2. Оподаткування прибутку контрольованої іноземної компанії

39².2.1. Платником податку стосовно прибутку контрольованої іноземної компанії є контролююча особа.

Якщо одна фізична особа володіє часткою або контролює частку у розмірі двадцять п'ять і більше відсотків у контрольованій іноземній компанії

спільно з іншими фізичними особами, та при цьому жодна з осіб самостійно не визначить себе контролюючою особою щодо такої частки у повному розмірі, вважається, що всі зазначені особи є контролюючими особами для контрольованої іноземної компанії у рівних частках (незалежно від того, чи досягає розмір частки кожного з них двадцяти п'яти відсотків).

39².2.2. Об'єктом оподаткування для податку на доходи фізичних осіб контролюючої особи є частина скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії, пропорційна частці, якою володіє або яку контролює така фізична особа, що обчислюється відповідно до правил, визначених цією статтею. Зазначена частина прибутку контрольованої іноземної компанії включається до складу загального річного оподатковуваного доходу контролюючої особи в порядку, визначеному пунктом 170.13 статті 170 цього Кодексу.

39².3. Порядок обчислення скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії, що оподатковується в Україні

39².3.1. Для цілей цієї статті скоригованим прибутком контрольованої іноземної компанії визнається прибуток контрольованої іноземної компанії до оподаткування відповідно до даних її неконсолідованої фінансової звітності, складеної за звітний календарний рік (якщо звітний рік не відповідає календарному року - за періоди, що закінчуються у відповідному календарному році) відповідно до стандартів бухгалтерського обліку, що застосовуються контрольованою іноземною компанією, та строків для підготовки такої звітності у відповідній іноземній юрисдикції.

У випадку якщо згідно із законодавством іноземної юрисдикції фактичного місцезнаходження (реєстрації) контрольованої іноземної компанії, не передбачено обов'язку складання фінансової звітності, контролююча особа повинна забезпечити складання фінансової звітності контрольованої іноземної компанії відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності.

На вимогу контролюючого органу фінансова звітність контрольованої іноземної компанії повинна бути підтверджена письмовим звітом аудиторської

компанії, що має право на проведення аудиту фінансової звітності у відповідній іноземній юрисдикції, та не може містити негативний висновок або відмову від надання висновку.

Контролюючий орган має право вимагати надання письмового висновку аудиторської компанії, що підтверджує фінансову звітність контрольованої іноземної компанії, не раніше ніж через 12 місяців після завершення звітного періоду, стосовно якого розраховується скоригований прибуток контрольованої іноземної компанії.

39².3.2. При розрахунку скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії враховуються такі особливості:

39².3.2.1. фінансовий результат від операцій контрольованої іноземної компанії з цінними паперами, іншими корпоративними правами, деривативами, розраховується з урахуванням особливостей, передбачених цим підпунктом.

Якщо за результатами звітного періоду контрольованою іноземною компанією отримано від'ємний загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів (загальна сума збитків від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів з урахуванням суми від'ємного фінансового результату від таких операцій та/або від'ємного загального результату переоцінки цінних паперів, не врахованих у попередніх податкових періодах, перевищує загальну суму прибутків від таких операцій), сума такого від'ємного значення загального фінансового результату за операціями з продажу або іншого відчуження цінних паперів зменшує загальний фінансовий результат контрольованої іноземної компанії від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів наступних податкових (звітних) періодів, що настають за податковим (звітним) періодом виникнення зазначеного від'ємного значення фінансового результату.

Якщо за результатами звітного періоду контрольованою іноземною компанією отримано позитивний загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів (загальна сума прибутків від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів перевищує загальну

суму збитків від таких операцій з урахуванням суми від'ємного фінансового результату від таких операцій та/або від'ємного загального результату переоцінки цінних паперів, не врахованих у попередніх податкових періодах), сума позитивного загального фінансового результату від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів збільшує фінансовий результат до оподаткування податкового (звітного) періоду контрольованої іноземної компанії.

Під час обрахунку скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії не враховуються:

сума уцінки, врахована у фінансовому результаті до оподаткування у поточному податкового (звітному) періоді на інструменти власного капіталу, перекласифіковані у фінансові зобов'язання відповідно до стандартів фінансової звітності, які застосовує контрольована іноземна компанія;

втрати від інвестицій в асоційовані, дочірні та спільні підприємства, розраховані за методом участі в капіталі або методом пропорційної консолідації;

сума від'ємного загального результату переоцінки цінних паперів (загальна сума уцінок цінних паперів перевищує загальну суму їх дооцінок за податковий (звітний) період) (крім державних цінних паперів або облігацій місцевих позик), відображена у складі фінансового результату до оподаткування звітного періоду відповідно до стандартів фінансової звітності, які застосовує контрольована іноземна компанія;

39².3.2.2. витрати контрольованої іноземної компанії від уцінки необоротних активів (основних фондів та нематеріальних активів) визнаються виключно в момент реалізації (відчуження) таких необоротних активів, або у разі проведення дооцінки таких необоротних активів в межах суми проведеної дооцінки;

39².3.2.3 витрати контрольованої іноземної компанії на нарахування процентів за борговими зобов'язаннями враховуються у сумі, що не перевищує 30 відсотків суми фінансового результату до оподаткування контрольованої

іноземної компанії, фінансових витрат та суми амортизаційних відрахувань за даними фінансової звітності звітного (податкового) періоду, в якому здійснюється нарахування таких процентів.

Під час обрахунку скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії не враховуються витрати на формування резервів за сумнівною заборгованістю, іншою дебіторською заборгованістю, а також доходи від розформування зазначених резервів.

Витрати на списання безнадійної заборгованості враховуються виключно у випадку, якщо така заборгованість відповідає ознакам, передбаченим підпунктом 14.1.11 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу;

39².3.2.4. доходи і витрати контрольованої іноземної компанії за операціями із нерезидентами – пов'язаними особами, нерезидентами, що зареєстровані у державах (на територіях), що включені до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, а також з нерезидентами, організаційно-правова форма яких включена до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту «г» підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, визначаються із дотриманням принципу «витягнутої руки».

У разі якщо доходи контрольованої іноземної компанії за такими операціями є нижчими рівня доходів, розрахованих за принципом «витягнутої руки» відповідно до правил, встановлених статтею 39 цього Кодексу, доходи контрольованої іноземної компанії збільшуються на таку різницю. Якщо контрагентом контрольованої іноземної компанії при здійсненні зазначених операцій була інша контрольована іноземна компанія, така інша контрольована іноземна компанія має право на пропорційне коригування фінансового результату за такою операцією на таку різницю у сторону зменшення.

У разі якщо витрати контрольованої іноземної компанії за такими операціями є вищими рівня витрат, розрахованих за принципом «витягнутої руки» відповідно до правил, встановлених статтею 39 цього Кодексу,

скоригований прибуток контрольованої іноземної компанії збільшується на таку різницю. Якщо контрагентом контрольованої іноземної компанії при здійсненні зазначених операцій була інша контрольована іноземна компанія, така інша контрольована іноземна компанія має право на пропорційне коригування фінансового результату за такою операцією на таку різницю у сторону зменшення.

Контролюючий орган може зобов'язати контролюючу особу надати документацію з трансфертного ціноутворення, складену відповідно до вимог статті 39 цього Кодексу, щодо операцій контрольованої іноземної компанії із будь-якою особою, зазначеною в цьому підпункті, у разі, якщо загальний обсяг операцій контрольованої іноземної компанії із такою особою перевищує 10 млн. гривень за календарний рік. Зазначена документація, разом із копіями первинних документів контрольованої іноземної компанії, має бути подана протягом 60 календарних днів з дня отримання такої вимоги.

У разі якщо контролююча особа не подає документацію з трансфертного ціноутворення та/або копії первинних документів, контролюючий орган збільшує розмір прибутку контрольованої іноземної компанії до оподаткування на 30% вартості доходів або витрат, щодо яких не було подано документацію з трансфертного ціноутворення та/або копії первинних документів.

У разі якщо контролюючий орган встановлює невідповідність поданої документації з трансфертного ціноутворення вимогам статті 39 цього Кодексу, контролюючий орган має право самостійно визначити розмір доходів та витрат контрольованої іноземної компанії за такими операціями відповідно до вимог статті 39 цього Кодексу та відповідним чином збільшити розмір прибутку контрольованої іноземної компанії до оподаткування.

У звіті про контрольовані іноземні компанії відображається перелік операцій із нерезидентами – пов'язаними особами, нерезидентами, що зареєстровані у державах (на територіях), що включені до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, а

також з нерезидентами, організаційно-правова форма яких включена до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту «г» підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу.

39².3.2.5. У разі якщо контрольована іноземна компанія володіє часткою в іншій іноземній юридичній особі, яка визнається контрольованою іноземною компанією для тієї самої фізичної особи – резидента, скоригований прибуток першої контрольованої іноземної компанії зменшується на суму нарахованих доходів від участі в капіталі в іншій контрольованій іноземній компанії та на суму нарахованих доходів у вигляді дивідендів, що виплачуються або підлягають виплаті на користь першої компанії від другої компанії, часткою у якій вона володіє.

Для цілей цієї статті термін «дивіденди» використовується у значенні, визначеному стандартами фінансової звітності, які застосовуються при складанні фінансової звітності контрольованої іноземної компанії, прибуток якої підлягає зменшенню за правилами цього підпункту.

39².3.2.6. У разі якщо контрольована іноземна компанія прямо або опосередковано отримує дохід через постійне представництво на території України, скоригований прибуток контрольованої іноземної компанії підлягає коригуванню шляхом зменшення на суму прибутку, отриманого через таке постійне представництво.

39².3.2.7. У разі якщо контрольована іноземна компанія прямо або опосередковано володіє частками в юридичних особах, зареєстрованих в Україні, прибуток у вигляді дивідендів, отриманих від такого володіння, визначається окремо і підлягає оподаткуванню у контролюючої особи за правилами, встановленими пунктом 170.13 статті 170 цього Кодексу.

39².3.3. Скоригований прибуток кожної контрольованої іноземної компанії визначається окремо. У разі якщо скоригований прибуток контрольованої іноземної компанії звітного року має від'ємне значення, такий збиток не зменшує прибуток до оподаткування інших контрольованих іноземних компаній звітного року, однак може бути врахований у зменшення

прибутку до оподаткування цієї ж контрольованої іноземної компанії у майбутніх звітних роках.

39².3.4. Скоригований прибуток контрольованої іноземної компанії, визначений в іноземній валюті, підлягає перерахунку в гривню за середньозваженим офіційним курсом Національного банку України за звітний (податковий) період.

39².3.5. Контролююча особа самостійно здійснює розрахунок скоригованого прибутку кожної контрольованої іноземної компанії на підставі фінансової звітності контрольованої іноземної компанії із застосуванням особливостей, встановлених підпунктом 39².3.2 цього пункту, та визначає частку скоригованого прибутку, що підлягає оподаткуванню в Україні, пропорційно частці у цій контрольованій іноземній компанії, якою вона володіє.

39².3.6. У разі якщо під час проведення перевірки контролюючий орган встановлює, що контролююча особа розраховувала скоригований прибуток контрольованої іноземної компанії із порушенням вимог цієї статті, контролюючий орган самостійно здійснює перерахунок скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії відповідно до вимог цієї статті.

39².3.7. Положення підпункту 39².3.2 цього пункту не застосовуються у разі, якщо загальний дохід усіх контрольованих іноземних компаній однією контролюючої особи із всіх джерел відповідно до даних фінансової звітності не перевищує еквівалент 2 мільйони євро на кінець звітного періоду. У цьому разі скоригований прибуток кожної контрольованої іноземної компанії визначається у розмірі фінансового результату до оподаткування відповідно до річної фінансової звітності, без застосування особливостей, встановлених підпунктом 39².3.2 цього пункту.

39².4. Звільнення від оподаткування прибутку контрольованої іноземної компанії

39².4.1. Скоригований прибуток контрольованої іноземної компанії не підлягає включенню до загального оподаткованого доходу контролюючої особи у разі додержання таких умов:

а) між Україною та іноземною юрисдикцією місцезнаходження (реєстрації) контрольованої іноземної компанії є чинний договір про уникнення подвійного оподаткування або про обмін податковою інформацією та

б) зазначена іноземна юрисдикція не входить до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, та

в) виконується будь-яка з таких умов:

контрольована іноземна компанія фактично сплачує податок на прибуток за ефективною ставкою, що є не меншою за базову (основну) ставку податку на прибуток підприємств в Україні, визначену у пункті 136.1 статті 136 цього Кодексу, або є меншою за таку ставку не більше ніж на п'ять відсоткових пунктів, або

частка пасивних доходів контрольованої іноземної компанії становить не більше 50 відсотків загальної суми доходів контрольованої іноземної компанії із всіх джерел.

Для цілей цієї статті доходи вважаються активними за умови, що вони не належать до пасивних доходів відповідно до цього Кодексу, а контрольована іноземна компанія:

фактично виконує суттєві функції, несе ризики та використовує активи у операціях, які призводять до отримання відповідних активних доходів;

має необхідні ресурси для виконання зазначених функцій, управління ризиками та використання активів (кваліфікований персонал, основні фонди у власності або користуванні, достатній власний капітал тощо).

Для цілей цієї статті ефективна ставка податку на прибуток підприємств розраховується шляхом ділення суми витрат зі сплати податку на прибуток підприємств на суму прибутку до оподаткування за даними фінансової звітності за відповідний календарний рік та множенням на 100 відсотків.

39².4.2. Незалежно від виконання умов, передбачених підпунктом 39².4.1 пункту 39².4 цієї статті, скоригований прибуток контрольованої іноземної компанії не підлягає включенню до загального оподаткованого доходу контролюючої особи у разі, якщо виконується будь-яка з таких умов:

39².4.2.1. загальний сукупний дохід усіх контрольованих іноземних компаній однієї контролюючої особи із всіх джерел за даними фінансової звітності не перевищує еквівалент 1 мільйона євро на кінець звітного періоду;

39².4.2.2. контрольована іноземна компанія є публічною компанією, акції (частки) якої перебувають в обігу на визнаній фондовій біржі. Перелік бірж та вимоги до визнання акцій (часток) публічних компаній такими, що перебувають в обігу на зазначеній фондовій біржі, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Таке звільнення поширюється на всі контрольовані іноземні компанії, включені до консолідованої фінансової звітності такої публічної контрольованої іноземної компанії.

У разі якщо контрольована іноземна компанія, на яку поширюється таке звільнення, виплачує дивіденди на користь контрольованої іноземної компанії, яка не є публічною компанією, такі дивіденди враховуються при розрахунку скоригованого прибутку такої контрольованої іноземної компанії на загальних підставах.

39².4.2.3. контрольована іноземна компанія є організацією, яка відповідно до законодавства відповідної іноземної юрисдикції здійснює благодійну діяльність та не розподіляє доходи на користь її засновників (учасників).

39².4.3. У разі, якщо прибуток контрольованої іноземної компанії звільняється від оподаткування відповідно до положень цього пункту, контролююча особа звільняється від обов'язку розраховувати скоригований прибуток контрольованої іноземної компанії відповідно до положень підпункту 39².3.2 цього Кодексу.

39².5. Складання та подання звіту про контрольовані іноземні компанії та повідомлень про набуття або припинення участі у контрольованих іноземних компаніях

39².5.1. Для цілей податкового контролю за оподаткуванням прибутку контрольованої іноземної компанії звітним (податковим) періодом є календарний рік або інший звітний період контрольованої іноземної компанії, що закінчується протягом календарного року.

39².5.2. Контролюючі особи зобов'язані подавати звіт про контрольовані іноземні компанії до контролюючого органу одночасно із поданням річної декларації про майновий стан і доходи (податкової декларації) за відповідний календарний рік засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису.

У звіті про контрольовані іноземні компанії відображаються:
відомості про кожну контрольовану іноземну компанію,
розмір частки контролюючої особи,
відомості про утворення без статусу юридичної особи, через які контролююча особа володіє часткою у кожній контрольованій іноземній компанії,

відомості про здійснення контролюючою особою фактичного контролю над юридичною особою станом на останній день звітного року.

До звіту про контрольовані іноземні компанії в обов'язковому порядку додаються завірені належним чином копії фінансової звітності контрольованої іноземної компанії, що підтверджують розмір прибутку контрольованої іноземної компанії за звітний (податковий) рік. Якщо граничні строки підготовки фінансової звітності у відповідній іноземній юрисдикції спливають пізніше граничних строків подання річної декларації про майновий стан і доходи (податкової декларації), такі копії фінансової звітності контрольованої іноземної компанії подаються разом із річною декларацією про майновий стан і доходи (податковою декларацією) за наступний звітний (податковий) період.

39².5.3. У звіті про контрольовані іноземні компанії зазначаються:

а) найменування контрольованої іноземної компанії, її адреса, організаційно-правова форма, номери податкової реєстрації (у випадку наявності), номери державної реєстрації;

б) розмір частки, якою володіє контролююча особа в контрольованій іноземній компанії;

в) структура володіння часткою в контрольованій іноземній компанії у разі опосередкованого володіння такою часткою;

г) інформація про розмір доходу (виручки) від реалізації товарів (робіт, послуг) контрольованої іноземної компанії, прибутку від операційної діяльності та прибутку до оподаткування відповідно до даних фінансової звітності;

г) розрахунок скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії відповідно до вимог цієї статті, розміру такого прибутку, що включається до складу загального оподаткованого доходу контролюючої особи;

д) інформація про підстави звільнення від оподаткування прибутку контрольованої іноземної компанії відповідно до положень цієї статті;

е) суми дивідендів, отриманих контрольованою іноземною компанією безпосередньо або опосередковано через ланцюг підконтрольних юридичних осіб від українських юридичних осіб;

е) суми прибутку контрольованої іноземної компанії, що були фактично виплачені на користь контролюючої особи;

ж) перелік операцій контрольованої іноземної компанії із нерезидентами – пов'язаними особами, нерезидентами, що зареєстровані у державах (на територіях), що включені до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, а також з нерезидентами, організаційно-правова форма яких включена до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту «г» підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу;

з) кількість працівників контрольованої іноземної компанії станом на кінець звітнього (податкового) року;

и) інформація про суму прибутку контрольованої іноземної компанії, отриманого від постійного представництва в Україні.

39².5.4. У разі якщо контролююча особа не має можливості забезпечити складання фінансової звітності контрольованої іноземної компанії та/або здійснення розрахунку скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії до дати граничного строку подання річної декларації про майновий стан і доходи (податкової декларації), така контролююча особа подає звіт про контрольовані іноземні компанії за скороченою формою, який містить лише відомості, передбачені підпунктами «а» - «в» підпункту 39².5.3 цього пункту.

Контролююча особа зобов'язана подати повний звіт про контрольовані іноземні компанії до кінця календарного року, наступного за звітним (податковим) роком. У разі якщо відповідно до такого звіту загальний оподатковуваний дохід контролюючої особи збільшується, така особа до кінця календарного року, наступного за звітним (податковим) роком, подає уточнюючу річну декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію). При цьому штрафні санкції та/або пеня не застосовуються.

39².5.5. Фізична особа – резидент України зобов'язана повідомляти контролюючий орган:

про кожне безпосереднє або опосередковане набуття частки в іноземній юридичній особі або початку здійснення фактичного контролю над іноземною юридичною особою, що призводить до визнання такої фізичної особи контролюючою особою відповідно до вимог цієї статті;

про заснування, створення або набуття майнових прав на частку у активах, доходах чи прибутку утворення без статусу юридичної особи;

про кожне відчуження частки в іноземній юридичній особі або припинення здійснення фактичного контролю над іноземною юридичною особою, що призводить до втрати визнання такої фізичної особи контролюючою особою відповідно до вимог цієї статті.

Повідомлення надсилається до контролюючого органу протягом 30 днів з дня такого набуття (початку здійснення фактичного контролю) або відчуження (припинення фактичного контролю). Форма і порядок надсилання такого повідомлення встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Вимоги даного підпункту не застосовуються, якщо контрольована іноземна компанія є публічною компанією, вимоги до якої встановлені підпунктом 39².4.2.2 підпункту 39².4.2 пункту 39².4 цієї статті.

39².5.6. Форма звіту про контрольовані іноземні компанії, скорочена форма звіту про контрольовані іноземні компанії та порядки їх заповнення і подання встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

39².5.7. Контролююча особа зобов'язана забезпечити складання окремої фінансової звітності за міжнародними стандартами за партнерство, траст чи інше утворення без статусу юридичної особи, частка у якому їй належить, та розраховувати скоригований прибуток, що підлягає оподаткуванню за правилами, визначеними для контрольованих іноземних компаній щодо такого утворення, за винятком таких випадків:

а) контролююча особа особисто набула майнові права на частку в активах, доходах чи прибутку трасту, фонду чи іншого утворення без статусу юридичної особи та відображає доходи, отримані через таке утворення, у власній декларації із податку на доходи фізичних осіб; або

б) безпосереднім власником частки у партнерстві, трасті, фонді або іншому утворенні без статусу юридичної особи є контрольована іноземна компанія, яка враховує прибуток, отриманий через або від такого утворення, при складанні власної фінансової звітності.

Якщо відповідно до положень цього підпункту контролююча особа зобов'язана складати фінансову звітність за партнерство, траст чи інше утворення без статусу юридичної особи, відповідне утворення прирівнюється з метою оподаткування до контрольованої іноземної компанії.

Об'єктом оподаткування для податку на доходи фізичних осіб контролюючої особи є частина скоригованого прибутку відповідного утворення без статусу юридичної особи, пропорційна частці, якою володіє або яку контролює така фізична особа, що обчислюється відповідно до правил, визначених цією статтею для контрольованих іноземних компаній.

39².6. Податковий контроль за контрольованими іноземними компаніями

39².6.1. Контролюючий орган має право направити платнику податків запит про надання додаткових пояснень стосовно контрольованої іноземної компанії, якщо є податкова інформація про те, що:

а) платник податків є контролюючою особою та не подав звіт про контрольовані іноземні компанії; та/або

б) відомості, зазначені платником податків у звіті про контрольовані іноземні компанії, не відповідають дійсності або містять помилки.

39².6.2. На запит контролюючого органу платник податків протягом двох місяців з дня отримання запиту зобов'язаний надати відповідь з поясненням фактів, викладених в такому запиті з належним чином засвідченими копіями відповідних документів.

39².6.3. У разі якщо будь-який контролюючий орган, інший орган державної влади, банк або фінансова установа виявив факти, що свідчать про володіння фізичною особою – резидентом часткою в іноземній юридичній особі, такий орган, банк або фінансова установа надсилає повідомлення про це центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику. Повідомлення надсилається засобами електронного зв'язку не пізніше 5 робочих днів із дня виявлення зазначених фактів.

39².6.4. Перевірка контрольованої іноземної компанії та/або контролюючої особи проводиться відповідно до положень глави 8 розділу II цього Кодексу з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

39².6.4.1. Підставами для перевірки контролюючої особи є:

а) отримання контролюючим органом податкової інформації, що свідчить про неподання платником податків або подання з порушенням вимог статті 39² звіту про контрольовані іноземні компанії;

б) ненадання контролюючому органу відповіді згідно з пунктом 39².6.2 цього пункту.

39².6.4.2. Порядок проведення перевірки контролюючої особи встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

39².6.4.3. Під час проведення перевірки контролююча особа зобов'язана забезпечити надання контролюючому органу за його запитом копій первинних документів щодо окремих або всіх операцій контрольованої іноземної компанії. Документи подаються протягом місяця із дати отримання платником податку відповідного запиту, в засвідчених копіях. У разі подання документів англійською мовою переклад на українську мову не вимагається.

У разі необхідності отримання додаткових документів, що підтверджують здійснення фінансово-господарських операцій контрольованої іноземної компанії під час проведення перевірки, вони надаються платником податків протягом 30 календарних днів з дати отримання додаткового запиту контролюючого органу.

У разі наявності сумнівів щодо достовірності або повноти наданих документів, або ненадання повного комплексу документів, контролюючий орган може вимагати від контролюючої особи надання аудиторського висновку щодо фінансової звітності контрольованої іноземної компанії, який не може містити відмову від надання висновку або негативного висновку.

39².6.4.4. Контролюючий орган не має права проводити більше однієї перевірки контролюючої особи протягом двох календарних років.

39².6.4.5. Проведення перевірки контролюючої особи не перешкоджає проведенню перевірок, визначених статтею 75 цього Кодексу.

39².6.4.6. Строк проведення перевірки контролюючої особи обчислюється з дня прийняття рішення про її проведення до дня складення довідки (акта) про

проведення такої перевірки. Тривалість перевірки контролюючої особи не повинна перевищувати 6 місяців.

У разі необхідності отримання інформації від компетентних органів іноземних держав, проведення експертизи та/або перекладу на українську мову документів, необхідних для дослідження відповідності умов діяльності контрольованої іноземної компанії та/або її контролюючої особи правилам цього Кодексу про контрольовані іноземні компанії, строк проведення перевірки за рішенням керівника (заступника керівника) центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, може бути продовжений на строк, що не перевищує 12 місяців.

39².6.4.7. Посадові особи контролюючого органу, які проводять перевірку додержання правил про контрольовані іноземні компанії, мають право надіслати особам, які є сторонами операцій іноземної юридичної особи та/або іншими учасниками іноземної юридичної особи, запит про надання документів (інформації) та/або провести зустрічну звірку в порядку, передбаченому статтею 73 цього Кодексу, та/або провести опитування посадових осіб або інших працівників іноземної особи, та/або пов'язаних із нею юридичних осіб.

Платник податків зобов'язаний забезпечити можливість посадовим особам, які проводять перевірку контролюючої особи, провести опитування відповідних посадових осіб або працівників контрольованої іноземної компанії. За відсутності можливості проведення опитування на території України дане опитування може бути проведене шляхом відеоконференцій, що мають бути забезпечені платником податків.

39².6.4.8. Результати перевірки контролюючої особи оформляються у формі акта (довідки), що складається у двох примірниках, підписується посадовими особами, які проводили перевірку та контролюючою особою або її представником.

Форма акта (довідки) про результати перевірки контролюючої особи та вимоги до його (її) складення встановлюються центральним органом

виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Акт (довідка) про результати перевірки контролюючої особи повинен бути вручений протягом двох робочих днів з дати його складення контролюючій особі, щодо якої проводилася перевірка, або її представнику, що засвідчується підписом відповідної особи.

У разі відмови контролюючої особи або її представника від підписання акта (довідки) про результати перевірки контролюючої особи посадовими особами контролюючого органу складається відповідний акт, що засвідчує факт такої відмови.

39².6.4.9. У разі незгоди контролюючої особи або її представника з висновками перевірки або фактами та даними, викладеними в акті про результати перевірки, вони мають право подати свої заперечення протягом 30 календарних днів з дня отримання акта. При цьому контролююча особа має право подати разом із запереченнями або після подання заперечень в строк, узгоджений з контролюючим органом, документи (їх завірені копії), що підтверджують обґрунтованість заперечень.

Такі заперечення розглядаються протягом 30 робочих днів, що настають за днем їх отримання, а платнику податків надсилається відповідь у порядку, визначеному статтею 58 цього Кодексу, для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень.

39².6.4.10. Прийняття податкового повідомлення-рішення за результатами перевірки контролюючої особи здійснюється у порядку, передбаченому статтею 86 цього Кодексу, але не раніше закінчення терміну для надання платником заперечень, визначеного підпунктом 39².6.4.9 цього пункту.

39².6.4.11. Оскарження податкових повідомлень-рішень, прийнятих за результатами перевірки контролюючої особи, здійснюється відповідно до статті 56 цього Кодексу.»

5. У статті 44:

Пункт 44.3 статті 44 доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі ліквідації платника податків документи, визначені пунктом 44.1 цієї статті, за період діяльності платника податків не менш як 1095 днів (2555 днів – для документів та інформації, необхідної для здійснення податкового контролю за трансфертним ціноутворенням відповідно до статті 39 цього Кодексу), що передували даті ліквідації платника податків, в установленому законодавством порядку передаються до архіву.»;

доповнити пунктом 44.9 такого змісту:

«44.9 Для цілей оподаткування операції повинні обліковуватись виходячи з реальних (фактичних) умов та обставин та/або поведінки платника податків.

Первинні документи, що складені платником податків для підтвердження відомостей, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, враховуються в податковому обліку за умови, якщо вони не протирічать реальним (фактичним) умовами та обставинам здійснення операції та/або поведінці платника податків.

У випадку відсутності первинних документів, що відповідають реальним (фактичним) обставинам операції та поведінки платника податків, операції платника податків обліковуються відповідно до фактичних умов та обставин здійсненої операції та/або фактичної поведінки платника податків.

Обов'язок доведення невідповідності первинних документів реальним (фактичним) умовам та обставинам здійснення операції та/або поведінці платника податків, передбачених цим пунктом, покладається на контролюючий орган.».

6. У статті 47 абзац перший підпункту 47.1.1 пункту 47.1 викласти в такій редакції:

«47.1.1. юридичні особи із числа резидентів, нерезиденти, які відповідно до цього Кодексу визначені платниками податків, а також їх посадові особи.».

7. У статті 57:

у пункті 57.1¹:

абзац перший підпункту 57¹.2 замінити абзацами першим – другим такого змісту:

«57.1¹.2. Крім випадків, передбачених підпунктом 57.1¹.3 цього пункту, емітент корпоративних прав, який приймає рішення про виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), нараховує та вносить до бюджету авансовий внесок із податку на прибуток.

57.1¹.2.1 Авансовий внесок з податку на прибуток з виплати дивідендів, крім прирівняних до дивідендів платежів.»;

у зв'язку з цим абзаци другий – дев'ятий вважати відповідно абзацами третім -десятим;

доповнити підпункт 57.1¹.2 абзацами такого змісту:

«57.1¹.2.2 Авансовий внесок з податку на прибуток з прирівняних до дивідендів платежів

У разі здійснення виплати платежів, прирівняних до дивідендів, базою для нарахування авансового внеску з податку на прибуток підприємств є:

суми процентів, роялті та/або доходів у вигляді платежів за цінні папери (корпоративні права), що виплачуються на користь пов'язаної особи – нерезидента понад суму, яка відповідає принципу «витягнутої руки», за винятком випадків, коли платник податку відобразив у податковій декларації збільшення фінансового результату до оподаткування на суму такого перевищення за правилами статті 39 цього Кодексу;

сума нерозподіленого прибутку, що фактично розподіляється внаслідок прийняття рішення про зменшення статутного капіталу, про викуп юридичною особою корпоративних прав у власному статутному капіталі, про вихід учасника зі складу господарського товариства або іншого рішення учасників юридичної особи, що призводить до фактичного розподілу нерозподіленого прибутку на користь учасників (акціонерів).

У разі здійснення прирівняного до дивідендів платежу авансовий внесок розраховується та сплачується зі всієї суми дивідендів за наслідками звітного (податкового) року, протягом якого було здійснено такий платіж. Авансовий внесок сплачується одночасно з поданням податкової декларації з податку на прибуток підприємств за відповідний звітний (податковий) рік.

Сума авансового внеску, сплаченого з прирівняного до дивідендів платежу за наслідками звітного (податкового) року, переноситься у зменшення податкових зобов'язань наступних податкових (звітних) періодів до повного його погашення, а під час отримання від'ємного значення об'єкта оподаткування такого наступного періоду - на зменшення податкових зобов'язань майбутніх податкових (звітних) періодів до повного його погашення.».

8. У абзаці другому пункт 63.2 статті після слів «відокремлених підрозділів» доповнити словами «у тому числі юридичних осіб – нерезидентів, які відкривають рахунки у банках України».

9. Пункт 64.5 статті 64 викласти в такій редакції:

«64.5. Підставою для взяття на облік (внесення змін, перереєстрації) нерезидента, який здійснює в Україні діяльність через відокремлений підрозділ іноземної компанії, організації є належна акредитація (реєстрація, легалізація) такого підрозділу на території України згідно із законом.

Для взяття на облік нерезидент зобов'язаний звернутися протягом 10 календарних днів з дня державної реєстрації (акредитації, легалізації) відокремленого підрозділу в установленому порядку або до початку провадження господарської діяльності нерезидентом, що створює постійне представництво, якщо державна реєстрація відокремленого підрозділу або місця діяльності нерезидента не є обов'язковою згідно із законодавством, до контролюючих органів за місцезнаходженням постійного представництва. Взяття на облік таких платників податків здійснюється відповідно до пункту 64.2 цієї статті.

У разі встановлення контролюючим органом за результатами податкового контролю ознак ведення нерезидентом господарської діяльності через постійне представництво на території України без взяття на податковий облік, зокрема, здійснення резидентом діяльності в інтересах нерезидента, яка має ознаки постійного представництва, контролюючим органом призначається перевірка такої діяльності у порядку, визначеному пунктом 78.10 статті 78 цього Кодексу.

Якщо перевіркою встановлено ведення нерезидентом господарської діяльності через постійне представництво в Україні без взяття на податковий облік, контролюючий орган бере на облік такого нерезидента в Україні без заяви нерезидента на підставі акта такої перевірки, про що нерезидент повідомляється у встановленому порядку.

Взяття на облік в контролюючих органах іноземної юридичної особи, яка планує отримати майнові права на землю або нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, в Україні або відкрити рахунок в банку України, відповідно до статті 6 Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні», здійснюється після подання до контролюючого органу за місцем знаходження нерухомого майна або місцезнаходженням банку таких документів:

заяви за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

копії витягу з торговельного, банківського або судового реєстру, виданого в країні реєстрації іноземної компанії, організації та легалізованого в установленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що супроводжується нотаріально засвідченим перекладом українською мовою;

дані про представника платника податку.».

10. У статті 69:

у пункт 69.1 після слів «громадських формувань,» доповнити словами «у тому числі юридичним особам – нерезидентам,»,

у пункті 69.2 після слів «самозайнятої фізичної особи,» доповнити словами «а також юридичної особи – нерезидента,».

11. У статті 78:

у пункті 78.1:

у підпункті 78.1.1 слова «свідчить про» замінити словами «дає контролюючому органу обґрунтовані підстави вважати про наявність»;

у підпункті 78.1.2 слова «, звіт про контрольовані операції або документацію з трансфертного ціноутворення» замінити словами «звітність для

податкового контролю за трансфертним ціноутворенням відповідно до пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу»;

підпункт 78.1.14 викласти в такій редакції:

«78.1.14. у разі отримання інформації, що дає контролюючому органу обґрунтовані підстави вважати, що нерезидент веде господарську діяльність через постійне представництво на території України, відповідно до вимог підпункту 14.1.193 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу, без взяття на податковий облік;»;

доповнити пунктом 78.10 викласти такого змісту:

«78.10. Порядок проведення перевірки ведення нерезидентом господарської діяльності через постійне представництво на території України без взяття на податковий облік визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.»

12. У пункті 81.1 статті 81 після абзацу третього доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«Вказані умови не поширюються на випадки проведення перевірок нерезидентів, які здійснюють діяльність на території України без взяття на облік у контролюючому органі та/або без акредитації (реєстрації, легалізації) відокремленого підрозділу нерезидента на території України згідно із законом. Умови та порядок допуску посадових осіб контролюючих органів до проведення документальних виїзних та фактичних перевірок нерезидентів визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.»;

у зв'язку з цим абзац четвертий вважати відповідно абзацом п'ятим.

13. Статтю 86 доповнити пунктом 86.13 такого змісту:

«86.13. Акт (довідка) за результатами перевірки господарської діяльності нерезидента через постійне представництво на території України без взяття на облік у контролюючому органі надсилається нерезиденту у спосіб, визначений пунктом 42.2 статті 42 цього Кодексу, або надається уповноваженому представнику нерезидента та надсилається до компетентного органу держави,

резидентом якої є нерезидент. У випадку отримання від нерезидента письмових заперечень на акт (довідку), такі заперечення розглядається у спосіб, визначений цим Кодексом.

Податкове повідомлення-рішення за результатами такої перевірки приймається за процедурою, визначеною центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.».

14. Пункт 94.2 статті 94 доповнити підпунктами 94.2.9 – 94.2.10 такого змісту:

«94.2.9. нерезидент розпочинає та/або здійснює господарську діяльність через постійне представництво на території України без взяття на податковий облік;

94.2.10. платник податків набув право власності на інвестиційний актив, визначений підпунктом «е» підпункту 141.4.1 пункту 141.4 статті 141 цього Кодексу, у нерезидента, що порушив обов'язок щодо взяття на облік у контролюючому органі та/або не нарахував, не утримав та не сплатив податок у порядку, передбаченому підпунктом 141.4.2 пункту 141.4 статті 141 цього Кодексу.».

15. У статті 103:

у пункті 103.2:

в абзаці першому після слів «отримувачем (власником) доходу» доповнити словами «(якщо відповідна умова передбачена міжнародним договором)»;

абзац третій викласти в такій редакції:

«103.3. Бенефіціарним (фактичним) отримувачем (власником) доходу для цілей застосування пониженої ставки податку згідно з правилами міжнародного договору України до дивідендів, процентів, роялті, винагород тощо нерезидента, отриманих із джерел в Україні (якщо відповідна умова передбачена міжнародним договором), вважається особа, що має право на отримання таких доходів та є вигодоотримувачем щодо них (фактично розпоряджається доходом).

При цьому бенефіціарним (фактичним) отримувачем (власником) доходу не є юридична або фізична особа, навіть якщо така особа має право на отримання доходу, але є агентом, номінальним утримувачем (номінальним власником) або виконує тільки посередницькі функції щодо такого доходу, про що свідчать такі ознаки:

зазначена особа не має достатньо повноважень (або у випадку підтвердженому фактами та обставинами не має права) користуватися та розпоряджатися таким доходом, та/або

зазначена особа передає отриманий дохід або переважну його частину на користь іншої особи незалежно від способу оформлення такої передачі, та зазначена особа не виконує суттєвих функцій, не використовує значні активи та не несе суттєві ризики у операції з такої передачі, та/або

зазначена особа не має відповідних ресурсів (кваліфікованого персоналу, основних засобів у володінні або користуванні, достатнього власного капіталу тощо), необхідних для фактичного виконання функцій, використання активів та управління ризиками, пов'язаних з отриманням відповідного виду доходу, які лише формально покладаються (використовуються, приймаються) на зазначену особу у зв'язку із здійсненням операції з такої передачі.

Якщо нерезидент - безпосередній отримувач доходу з джерелом походження з України не є бенефіціарним (фактичним) отримувачем (власником) такого доходу, під час виплати такого доходу застосовуються положення міжнародного договору України з країною, резидентом якої є відповідний бенефіціарний (фактичний) отримувач (власник) такого доходу. У випадку, передбаченому цим абзацом, обов'язок доведення того, що нерезидент є бенефіціарним (фактичним) отримувачем (власником) такого доходу, покладається на такого нерезидента або на нерезидента, який звертається із заявою до контролюючого органу про повернення зайво утриманого податку.

Для цілей застосування цього підпункту у випадках, коли резиденти - суб'єкти кінематографії України сплачують роялті нерезидентам за субліцензійними договорами за використання або за надання права на

використання аудіовізуальних творів (у тому числі фільмів), а також об'єктів авторського права та/або суміжних прав, що використовуються при виробництві (створенні) аудіовізуальних творів (у тому числі фільмів), такі нерезиденти вважаються бенефіціарними (фактичними) отримувачами (власниками) щодо таких роялті.».

16. Доповнити статтею 108¹ такого змісту:

«Стаття 108.¹ Порядок проведення процедури взаємного узгодження

108¹.1. Процедура взаємного узгодження

108¹.1.1. Якщо особа вважає, що в результаті дії або рішення контролюючого органу України або відповідного органу влади іноземної країни вона піддається чи піддаватиметься оподаткуванню, яке не відповідає положенням міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування, вона може, незалежно від засобів правового захисту, передбачених цим Кодексом, передати свою справу на розгляд за процедурою взаємного узгодження у порядку визначеному цією статтею.

108¹.1.2. Право на подання заяви про розгляд справи за процедурою взаємного узгодження, передбаченою цією статтею, мають особи (резиденти або нерезиденти), якщо право передати справу на розгляд за процедурою взаємного узгодження в Україні передбачене чинним міжнародним договором України про уникнення подвійного оподаткування.

108¹.1.3. Заява про розгляд справи за процедурою взаємного узгодження подається платником податків до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Для цілей цієї статті компетентним органом є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, якщо він не уповноважив на розгляд справ за процедурою взаємного узгодження інший орган.

Якщо компетентний орган України, визначений міжнародним договором України про уникнення подвійного оподаткування, уповноважив інший орган на розгляд заяви про розгляд справи за процедурою взаємного узгодження,

відповідний уповноважений компетентний орган невідкладно повідомляє компетентний орган іншої держави, з якою укладено міжнародний договір, про передачу повноважень на розгляд справ за процедурою взаємного узгодження.

108¹.1.4. Вимоги до заяви про розгляд справи за процедурою взаємного узгодження та порядок розгляду справи встановлюються Кабінетом Міністрів України.

108¹.1.5. З метою забезпечення однозначності або усунення розбіжностей у тлумаченні та/або застосуванні положень міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування або з метою проведення консультацій щодо уникнення подвійного оподаткування у випадках, не охоплених безпосередньо положеннями міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування, процедура взаємного узгодження може бути ініційована контролюючим органом, визначеним таким відповідно до положень міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування.

108¹.2. Заява про розгляд справи за процедурою взаємного узгодження

108¹.2.1. Заява про розгляд справи за процедурою взаємного узгодження подається платником податків до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, до або після проведення податкової перевірки, у тому числі перевірки з питань дотримання платником податків принципу «витягнутої руки», з описом обставин, які свідчать про можливість порушення прав платника податків, що впливають з міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування.

Якщо заява про розгляд справи за процедурою взаємного узгодження подається платником податків за результатами проведення податкової перевірки, такий платник податків письмово повідомляє контролюючий орган про намір розпочати процедуру взаємного узгодження щодо обставин, викладених в акті перевірки, які стосуються застосування чинного міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування, у строки визначені для надання заперечень до акту перевірки.

108¹.2.2. У разі отримання контролюючим органом від платника податків повідомлення про намір розпочати процедуру взаємного узгодження, рішення про визначення податкових зобов'язань з питань, які порушуються у заяві, не приймається до дня завершення процедури взаємного узгодження, або, якщо у прийнятті заяви відмовлено, до дати прийняття рішення про відмову.

108¹.2.3. Платник податків, який повідомив контролюючий орган про намір розпочати процедуру взаємного узгодження, не пізніше 30 календарних після подання такого повідомлення до контролюючого органу зобов'язаний подати заяву з викладенням обставин, які свідчать про порушення або про можливість порушення прав платника податків, що випливають з міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування, до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

108¹.2.4. Особа, яка є резидентом України та вважає, що в результаті дії або рішення органу державної влади іноземної держави вона піддається чи піддаватиметься оподаткуванню, яке не відповідає положенням міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування, має право подати заяву про розгляд справи за процедурою взаємного узгодження до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, протягом 1095 днів після вчинення дії або прийняття рішення відповідним органом іноземної держави.

108¹.3. Розгляд заяви у справі за процедурою взаємного узгодження

108¹.3.1. Компетентний орган здійснює розгляд заяви платника податків та встановлює, чи підлягає справа розгляду за процедурою взаємного узгодження.

Під час розгляду заяви компетентний орган України здійснює перевірку документів, наданих платником податків, на відповідність вимогам до заяви про розгляд справи за процедурою взаємного узгодження, встановленою відповідно до підпункту 108¹.1.4 пункту 108¹.1 цієї статті, та перевіряє наявність підстав для розгляду або відмови у розгляді справи за процедурою

взаємного узгодження згідно з міжнародним договором України про уникнення подвійного оподаткування, на підставі якого подано заяву.

108¹.3.2. Під час розгляду заяви компетентний орган України має право запитувати у платника податків додаткові документи та пояснення, що стосуються обставин, викладених у заяві, або вимагати усунення порушень, допущених платником податків, під час складання документів.

108¹.3.3. За наслідками розгляду заяви, компетентний орган України приймає рішення про розгляд або відмову у розгляді справи за процедурою взаємного узгодження.

108¹.3.4. Якщо заява відповідає вимогам, встановленим Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 108¹.1.4 пункту 108¹.1 цієї статті, та містить обґрунтовані пояснення щодо обставин, що свідчать про можливість порушення прав платника податків, передбачених міжнародним договором України про уникнення подвійного оподаткування, компетентний орган України приймає рішення про прийняття заяви до розгляду за процедурою взаємного узгодження, про що невідкладно повідомляє платника податків у письмовій формі.

108¹.3.5. Компетентний орган України зобов'язаний прийняти рішення за результатом розгляду заяви не пізніше 60 календарних днів після дати отримання заяви платника податків.

108¹.4. Підстави та наслідки відмови у розгляді заяви за процедурою взаємного узгодження

108¹.4.1. Підставами для прийняття рішення про відмову у прийнятті заяви до розгляду за процедурою взаємного узгодження є:

подання платником податків заяви, яка не відповідає вимогам цієї статті або неусунення платником податків порушень, допущених при складанні заяви, на письмову вимогу компетентного органу України, у строки, визначені у вимозі, або

ненадання платником податків документів або обґрунтованих пояснень на письмовий запит компетентного органу України, або ненадання пояснень про причину неможливості надання таких документів чи інформації, або

рішення компетентного органу України про відсутність порушення прав платника податків, передбачених міжнародним договором України про уникнення подвійного оподаткування.

Відмова платника податків від участі у консультаціях з компетентним органом іноземної держави під час розгляду справи, відповідно до підпункту 108¹.5.2. пункту 108¹.5. цієї статті, не є підставою для відмови у задоволенні його заяви.

108¹.4.2. Компетентний орган України письмово повідомляє платника податків про відмову у розгляді справи за процедурою взаємного узгодження та зазначає про причину відмови.

108¹.5. Розгляд справи за процедурою взаємного узгодження

108¹.5.1. Дата прийняття компетентним органом України рішення про прийняття заяви до розгляду, вважається датою початку розгляду справи за процедурою взаємного узгодження, якщо інше не встановлено положеннями чинного міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування.

108¹.5.2. Компетентний орган України звертається до компетентного органу держави, з якою укладено міжнародний договір, на підставі якого подану заяву про застосування процедури взаємного узгодження, відповідно до положень міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування.

Під час розгляду справи у разі необхідності компетентний орган України має право залучати представників платника податків до консультацій з компетентним органом іноземної держави. Участь платника податків на етапі розгляду справи за процедурою взаємного узгодження не є обов'язковою.

108¹.5.3. За результатами проведення консультацій із іноземним компетентним органом за процедурою взаємного узгодження компетентний

орган України повідомляє платника податків в письмовому вигляді про зміст домовленостей, досягнутих компетентними органами.

108¹.5.4. Платник податків протягом 30 днів від дати отримання повідомлення від компетентного органу України про зміст домовленостей, досягнутих компетентними органами, надає письмову згоду із досягнутими домовленостями або відмовляє у прийнятті досягнутих домовленостей.

У разі згоди платника податку із результатами домовленостей компетентних органів, якими визнано повністю або частково, що платник податку піддавався або піддаватиметься оподаткуванню, яке не відповідає умовам міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування, домовленості компетентних органів підлягають виконанню згідно із особливостями, визначеними цим Кодексом, а у разі застосування оподаткування в іноземній країні – відповідно до особливостей її національного законодавства.

108¹.5.5. У разі відмови платника податку від прийняття результатів домовленостей компетентних органів, процедура взаємного узгодження вважається припиненою.

108¹.5.6. У разі недосягнення згоди компетентними органами щодо суті порушеного в заяві питання щодо застосування міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування та, якщо міжнародний договір не передбачає можливість передання справи щодо якої компетентні органи не досягли домовленості на розгляд міжнародного арбітражу, компетентний орган України має право розглянути справу по суті самостійно (крім випадків, визначених у підпункті 108¹.2.4. пункту 108¹.2. цієї статті) та прийняти одне з таких рішень:

про повне або часткове задоволення заяви платника податків;

про відмову в задоволенні заяви платника податків;

про відмову в розгляді справи та припинення процедури взаємного узгодження.

108¹.6. Особливості проведення процедури взаємного узгодження у разі нарахування податкових зобов'язань контролюючими органами України

108¹.6.1. Компетентний орган повідомляє контролюючий орган про рішення, прийняті за результатами розгляду заяви (справи), не пізніше 5 робочих днів, що настають за днем прийняття відповідного рішення. Контролюючі органи не мають права приймати будь-які рішення, які протирічать домовленостям, досягнутим в рамках процедури взаємного узгодження, та мають забезпечити реалізацію таких досягнутих домовленостей, у тому числі шляхом перегляду узгоджених податкових зобов'язань в адміністративному порядку.

108¹.6.2. Відмова компетентного органу у розгляді заяви (справи) за процедурою взаємного узгодження є підставою для прийняття контролюючим органом рішення про визначення податкових зобов'язань, що були призупинені відповідно до підпункту 108¹.2.2 пункту 108¹.2 цієї статті.

108¹.6.3. У разі згоди платника податків з досягнутими домовленостями між компетентними органами, якими визнано повністю або частково, що платник податку піддавався або піддається оподаткуванню, яке не відповідає умовам міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування, контролюючий орган:

а) у разі, якщо податкові повідомлення-рішення за результатами перевірки ще не були прийняті – направляє платнику податків податкові повідомлення-рішення в межах суми, обґрунтованість нарахування якої була визнана в межах домовленостей між компетентними органами;

б) у разі, якщо податкові повідомлення-рішення за результатами перевірки були прийняті – скасовує ці податкові повідомлення рішення і направляє платнику податків нові податкові повідомлення-рішення в межах суми, обґрунтованість нарахування якої була визнана в межах домовленостей між компетентними органами.

108¹.6.4. У разі, якщо процедура взаємного узгодження припиняється без досягнення домовленостей між компетентними органами (у тому числі у разі

відмови компетентного органу України від самостійного розгляду заяви), або у разі, якщо платник податку відмовляється прийняти домовленості компетентних органів, контролюючий орган направляє податкові повідомлення рішення відповідно до акту перевірки.

Рішення про відмову у задоволенні заяви платника податків є підставою для прийняття контролюючим органом рішення про визначення грошових зобов'язань з питань, які порушуються у заяві. У разі часткового задоволення заяви платника податків, контролюючий орган складає повідомлення-рішення на суму вимоги, у задоволенні якої було відмовлено.

108¹.6.5. Платник податків, який не скористався правом на розгляд справи за процедурою взаємного узгодження до оформлення результатів перевірки, має право подати заяву про розгляд справи за процедурою взаємного узгодження не пізніше 1095 днів з дати прийняття контролюючим органом податкового повідомлення-рішення за результатами перевірки, у тому числі перевірки з питань дотримання платником податків принципу «витягнутої руки»».

17. У статті 120:

пункти 120.3 та 120.4 викласти в такій редакції:

«120.3. Неподання платником податків звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення, та/або глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу), та/або звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній, та/або повідомлення про участь у міжнародній групі компаній відповідно до вимог статті 39 цього Кодексу тягне за собою накладення штрафу (штрафів) у розмірі:

300 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, – у разі неподання звіту про контрольовані операції;

3 відсотки суми контрольованих операцій, щодо яких не була подана документація, визначена підпунктами 39.4.6 та 39.4.9 пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу, але не більше 200 розмірів прожиткового мінімуму для

працевдатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року;

300 розмірів прожиткового мінімуму для працевдатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, – у разі неподання глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу), визначеної підпунктами 39.4.7 та 39.4.9 пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу;

3000 розмірів прожиткового мінімуму для працевдатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, – у разі неподання звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній;

100 розмірів прожиткового мінімуму для працевдатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, – у разі неподання повідомлення про участь у міжнародній групі компаній.

Сплата таких фінансових санкцій (штрафів) не звільняє платника податків від обов'язку подання звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення, та/або глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу), та/або звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній, та/або повідомлення про участь у міжнародній групі компаній.

Неподання платником податків звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення, та/або глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу), та/або звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній, та/або повідомлення про участь у міжнародній групі компаній після спливу 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати штрафу (штрафів), передбаченого цим пунктом, –

тягне за собою накладення штрафу у розмірі 5 розмірів прожиткового мінімуму для працевдатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожен календарний день неподання звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення, та/або глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-

файлу), та/або звіту в розрізі країн міжнародної групи компаній, та/або повідомлення про участь у міжнародній групі компаній.

120.4. Невключення до поданого звіту про контрольовані операції інформації про всі здійснені протягом звітного періоду контрольовані операції та/або невиключення до поданого звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній інформації відповідно до вимог статті 39 цього Кодексу тягне за собою накладення штрафу (штрафів) у розмірі:

1 відсотка суми контрольованих операцій, незадекларованих у поданому звіті про контрольовані операції, але не більше 300 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за всі незадекларовані контрольовані операції, здійснені у відповідному звітному році;

1 відсотка суми доходу (виручки) учасника міжнародної групи компаній, інформація про якого у порушення вимог цього Кодексу не відображена у звіті у розрізі країн міжнародної групи компаній, але не більше 3000 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Неподання платником податків уточнюючого звіту про контрольовані операції після спливу 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати штрафу (штрафів), передбаченого цим пунктом, тягне за собою накладення штрафу у розмірі 3 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожен календарний день неподання уточнюючого звіту про контрольовані операції.»;

доповнити пунктами 120.5 - 120.7 такого змісту:

«120.5. Надання недостовірної інформації у повідомленні про участь у міжнародній групі компаній та/або у звіті у розрізі країн міжнародної групи компаній тягне за собою накладення штрафу (штрафів) у розмірі:

50 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, – у разі надання

недостовірної інформації у повідомленні про участь у міжнародній групі компаній;

300 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, – у разі надання недостовірної інформації у звіті у розрізі країн міжнародної групи компаній щодо учасника міжнародної групи компаній.

120.6. Несвоєчасне подання платником податків звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення, та/або глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу), та/або звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній, та/або повідомлення про участь у міжнародній групі компаній або несвоєчасне декларування контрольованих операцій у поданому звіті відповідно до вимог пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу тягне за собою накладення штрафу (штрафів) у розмірі:

одного розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний календарний день несвоєчасного подання звіту про контрольовані операції, але не більше 300 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року;

одного розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний календарний день несвоєчасного декларування контрольованих операцій в поданому звіті про контрольовані операції у разі подання уточнюючого звіту, але не більше 300 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року;

двох розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний календарний день несвоєчасного подання документації з трансфертного ціноутворення, визначеної підпунктами 39.4.6 та 39.4.9 пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу, але не більше 200 розмірів прожиткового мінімуму для

працевдатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року;

трьох розмірів прожиткового мінімуму для працевдатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний календарний день несвоєчасного подання глобальної документації з трансфертного ціноутворення, визначеної підпунктами 39.4.7 та 39.4.9 пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу, але не більше 300 розмірів прожиткового мінімуму для працевдатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року;

десяти розмірів прожиткового мінімуму для працевдатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний календарний день несвоєчасного подання звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній, але не більше 3000 розмірів прожиткового мінімуму для працевдатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року;

одного розміру прожиткового мінімуму для працевдатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожний календарний день несвоєчасного подання повідомлення про участь у міжнародній групі компаній, але не більше 100 розмірів прожиткового мінімуму для працевдатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року.

120.7. Неподання (несвоєчасне подання) контролюючою особою звіту про контрольовані іноземні компанії тягне за собою накладення штрафу у розмірі 1000 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за кожний такий факт.

Невідображення контролюючою особою у звіті про контрольовані іноземні компанії відомостей стосовно наявних контрольованих іноземних компаній та/або не відображення інформації, визначеної підпунктами «г» - «з» підпункту 39².5.3 пункту 39².5 статті 39² цього Кодексу, стосовно наявних контрольованих іноземних компаній тягне за собою накладення штрафу у

розмірі 3 відсотків суми операцій контрольованих іноземних компаній або 25 відсотків скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії за відповідний рік, не відображених у звіті про контрольовані іноземні компанії, залежно від того, яке з таких значень є більшим, але не більше 3000 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за кожен факт невідображення контрольованої іноземної компанії та/або за всі невідображені суми.

Неповідомлення контролюючою особою контролюючого органу про набуття частки в іноземній юридичній особі, утворенні без статусу юридичної особи, або про початок здійснення фактичного контролю за іноземною юридичною особою, або про відчуження частки в іноземній юридичній особі, або про припинення здійснення фактичного контролю над іноземною юридичною особою у строки, передбачені підпунктом 39².5.5 пункту 39².5 статті 39² цього Кодексу, тягне за собою накладення штрафу у розмірі 500 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за кожний такий факт.

Неподання або подання не у повному обсязі контролюючою особою документації з трансфертного ціноутворення, інших копій первинних документів щодо контрольованої іноземної компанії на запит контролюючого органу у випадках, передбачених статтею 39² цього Кодексу, тягне за собою накладення штрафу у розмірі 3 відсотків від суми операцій контрольованої іноземної компанії, щодо яких не було подано документацію та/або копії первинних документів, але не більше 3000 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Сплата таких фінансових санкцій (штрафів) не звільняє платника податку від обов'язку подання звіту про контрольовані іноземні компанії та підтверджувальних документів, передбачених статтею 39² цього Кодексу.

Неподання звіту про контрольовані іноземні компанії протягом 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати

фінансових санкцій (штрафів), передбачених цим підпунктом, тягне за собою накладення штрафу у розмірі 5 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за кожен календарний день неподання звіту про контрольовані іноземні компанії.».

18. У пункті 127.1. статті 127 абзац перший доповнити словами «а також нерезидентом, на якого покладено обов'язок сплачувати податок у порядку, встановленому розділом III цього Кодексу,».

19. У підпункті 129.1.3 пункту 129.1 статті 129 після слів «календарних днів» доповнити цифрами та словами «(270 календарних днів у разі здійснення платником податків самостійного коригування відповідно до підпункту 39.5.4 пункту 39.5 статті 39 цього Кодексу)».

20. У статті 133:

У пункті 133.1:

підпункт 133.1.1 викласти в такій редакції:

«133.1.1. суб'єкти господарювання - юридичні особи, які провадять господарську діяльність як на території України, так і за її межами, крім юридичних осіб, визначених пунктом 133.4 цієї статті;

суб'єкти господарювання – юридичні особи, що обрали спрощену систему оподаткування, є платниками податку при виплаті доходів (прибутків) нерезиденту із джерелом їх походження з України у порядку, визначеному пунктом 141.4 статті 141 цього Кодексу;»;

доповнити підпунктом 133.1.4 такого змісту:

«133.1.4. фізичні особи – підприємці, у тому числі такі, що обрали спрощену систему оподаткування, та фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність, щодо виплачених нерезиденту доходів (прибутків) із джерелом їх походження з України, які оподатковуються у порядку, визначеному пунктом 141.4 статті 141 цього Кодексу.»;

підпункт 133.2.2 викласти в такій редакції:

«133.2.2. нерезиденти, які здійснюють господарську діяльність на території України через постійне представництво та отримують доходи із

джерелом походження з України, та інші нерезиденти, на яких покладено обов'язок сплачувати податок у порядку, встановленому цим розділом.»;

підпункт 133.5 після слова «Кодексу» доповнити словами «,крім випадків, передбачених абзацом другим підпункту 133.1.1 та підпункту 133.1.4 пункту 131.1 цієї статті.».

21. Пункт 137.5 статті 137 доповнити підпунктами «г» – «д» такого змісту:

«г) нерезидентів, які здійснюють господарську діяльність на території України через постійне представництво, та інших нерезидентів, на яких покладено обов'язок сплачувати податок у порядку, встановленому цим розділом;

г) суб'єктів господарювання – юридичних осіб, які обрали спрощену систему оподаткування, щодо виплачених нерезиденту доходів (прибутків) із джерелом їх походження з України, які оподатковуються у порядку, визначеному пунктом 141.4 статті 141 цього Кодексу;

д) фізичних осіб – підприємців, у тому числі таких, що обрали спрощену систему оподаткування, та фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність, щодо виплачених нерезиденту доходів (прибутків) із джерелом їх походження з України, які оподатковуються у порядку, визначеному пунктом 141.4 статті 141 цього Кодексу.».

22. У статті 140:

пункт 140.2 викласти в такій редакції:

«140.2. Фінансовий результат до оподаткування збільшується на суму перевищення нарахованих у бухгалтерському обліку процентів за кредитами, позиками та іншими борговими зобов'язаннями, визначеними в пункті 140.1 цієї статті, над 30 відсотками суми фінансового результату до оподаткування, фінансових витрат та суми амортизаційних відрахувань за даними фінансової звітності звітного (податкового) періоду, в якому здійснюється нарахування таких процентів.

У разі перевищення суми процентних витрат за контрольованими операціями над рівнем, визначеним відповідно до принципу «витягнутої руки», положення цього пункту застосовуються до суми процентних витрат, які відповідають принципу «витягнутої руки». Положення цього абзацу застосовуються за наслідками звітнього (податкового) року.»;

підпункт 140.4.1 пункту 140.4 доповнити підпунктом 140.4.1.1 такого змісту:

«140.4.1.1. на суму нарахованих доходів від участі в капіталі нерезидентів, за умови що доля участі в капіталі нерезидента становить щонайменше 10 відсотків протягом календарного року та такий нерезидент не входить до переліку держав (територій), визначених відповідно до підпункту 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу (крім держав (територій), з якими є чинні міжнародні договори України про уникнення подвійного оподаткування доходів).

Якщо у попередніх звітних (податкових) періодах (з урахування строків, встановлених статтею 102 цього Кодексу) дивіденди фактично сплачувались нерезидентом на користь резидента в період до досягнення таким резидентом календарного року безперервного володіння участю в капіталі нерезидента і такий дохід підлягав оподаткуванню, то резидент має право подати уточнюючу податкову декларацію за відповідні попередні звітні (податкові) періоди та застосувати положення цього підпункту після досягнення одного року безперервного володіння часткою в капіталі відповідного нерезидента, якщо виконуються інші умови за яких дозволяється коригування шляхом зменшення фінансового результату до оподаткування на суму сплаченого податку.»;

у пункті 140.5:

підпункт 140.5.5 викласти в такій редакції:

140.5.5. на суму 30 відсотків вартості товарів, у тому числі необоротних активів, робіт та послуг (крім операцій, визнаних контрольованими відповідно до статті 39 цього Кодексу), реалізованих на користь:

нерезидентів, зареєстрованих у державах (на територіях), включених до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу;

нерезидентів, організаційно-правова форма яких включена до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту «г» підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, які не сплачують податок на прибуток (корпоративний податок), у тому числі податок з доходів, отриманих за межами держави реєстрації таких нерезидентів, та/або не є податковими резидентами держави, в якій вони зареєстровані як юридичні особи.

Вимоги цього підпункту не застосовуються платником податку, якщо операція не є контрольованою та сума таких доходів підтверджується платником податку за цінами, визначеними за принципом «вितягнутої руки», відповідно до процедури, встановленої статтею 39 цього Кодексу, але без подання звіту.

При цьому, якщо ціна реалізації товарів, у тому числі необоротних активів, робіт та послуг є нижчою за ціну, визначену відповідно до принципу «вितягнутої руки», встановленого статтею 39 цього Кодексу, коригування фінансового результату до оподаткування здійснюється на розмір різниці між вартістю, визначеною виходячи з рівня ціни, визначеної за принципом «вितягнутої руки», та вартістю реалізації;»;

доповнити підпунктом 140.5.15 такого змісту:

«140.5.15. на суму витрат, понесених платником податків на користь нерезидентів, якщо такі витрати не мають ділової мети.

Про відсутність ділової мети свідчать, зокрема, такі ознаки:

нерезидент, на користь якого нараховані (сплачені) витрати, фактично не виконує суттєвих функцій, не використовує значних активів та не несе суттєвих ризиків у операції, що розглядається, або

зазначений нерезидент не має відповідних ресурсів (кваліфікованого персоналу, основних засобів у володінні або користуванні, достатнього власного капіталу тощо) для фактичного виконання функцій, використання активів та управління ризиками, які лише формально покладаються (використовуються, приймаються) зазначеним нерезидентом у зв'язку із проведенням відповідних операцій.

Обов'язок доведення обставин, передбачених цим підпунктом, покладається на контролюючий орган.

У разі якщо платник податку зобов'язаний збільшити фінансовий результат до оподаткування на вартість витрат, зазначених в цьому підпункті, також відповідно до положень інших підпунктів цієї статті, такі інші коригування відповідно до положень інших підпунктів цієї статті не здійснюються.».

23. У статті 141:

у пункті 141.4:

в абзаці першому підпункту 141.4.1 після слів «походження з України» доповнити словами «(крім доходів нерезидента, який здійснює господарську діяльність на території України через постійне представництво),»;

абзац восьмий підпункту 141.4.1 викласти в такій редакції:

«е) прибуток від здійснення операцій з продажу або іншого відчуження наступних інвестиційних активів:»;

доповнити підпункт 141.4.1 абзацами дев'ятим – дванадцятим такого змісту:

«цінних паперів, деривативів або інших корпоративних прав у статутному капіталі юридичних осіб – резидентів, крім тих, що знаходяться в обігу на фондовій біржі, що входить до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту «а» підпункту 141.4.11 пункту 141.4 статті 141 цього Кодексу;

акцій, корпоративних прав, часток в іноземних компаніях, організаціях, утворених відповідно до законодавства інших держав (іноземні юридичні

особи), крім тих, що знаходяться в обігу на фондовій біржі, що входить до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту «а» підпункту 141.4.11 пункту 141.4 статті 141 цього Кодексу, які відповідають таким умовам:

вартість акцій, корпоративних прав, часток іноземної юридичної особи на 50 і більше відсотків утворюється за рахунок акцій, корпоративних прав в українській юридичній особі, які належать зазначеній іноземній юридичній особі прямо або опосередковано, та

вартість акцій, корпоративних прав в українській юридичній особі на 50 і більше відсотків утворюється за рахунок нерухомого майна, яке розташовано в Україні та належить такій українській юридичній особі або використовується такою українською юридичною особою на підставі договору довгострокової оренди, фінансового лізингу тощо;»;

у зв'язку з цим абзаци дев'ятий – п'ятнадцятий вважати відповідно абзацами тринадцятим – дев'ятнадцятим;

абзаци дев'ятнадцятий викласти в такій редакції

«й) інші доходи від провадження нерезидентом (постійним представництвом іншого нерезидента) господарської діяльності на території України, крім доходів у вигляді виручки або інших видів компенсації вартості товарів, виконаних робіт, наданих послуг, переданих, виконаних, наданих резиденту від такого нерезидента (постійного представництва іншого нерезидента), у тому числі вартості послуг із міжнародного зв'язку чи міжнародного інформаційного забезпечення.»;

підпункт 141.4.2 викласти в такій редакції:

«141.4.2. Резидент, у тому числі фізична особа – підприємець, фізична особа, яка провадить незалежну професійну діяльність, або суб'єкт господарювання (юридична особа чи фізична особа – підприємець), який обрав спрощену систему оподаткування, або нерезидент, який проводить господарську діяльність через постійне представництво на території України, що здійснюють на користь нерезидента або уповноваженої ним особи (крім

zareestrovanoogo postijnoogo predstavnicstva nerезидента на території України) будь-яку виплату з доходу з джерелом його походження з України, отриманого таким нерезидентом від провадження господарської діяльності (у тому числі на рахунки нерезидента, що ведуться в національній валюті), утримують податок з таких доходів, зазначених у підпункті 141.4.1 цього пункту, за ставкою в розмірі 15 відсотків (крім доходів, зазначених у підпунктах 141.4.3 – 141.4.6 та 141.4.11 цього пункту) їх суми та за їх рахунок, який сплачується до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країнами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності. Вимоги цього абзацу не застосовуються до доходів нерезидентів, які отримуються ними через їх постійні представництва на території України.

У разі якщо резидент здійснює на користь нерезидента виплату доходів, зазначених в абзацах четвертому – шостому підпункту 14.1.49 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу, у сумі, що перевищує суму, яка відповідає принципу «вितягнутої руки», або виплачує інші доходи, які прирівняні згідно з цим Кодексом до дивідендів, такий резидент має утримати з таких доходів податок на доходи нерезидента за ставкою в розмірі 15 відсотків (якщо інша ставка не встановлена міжнародним договором, згоду на обов'язковість якого було надано Верховною Радою України).

Якщо дохід виплачується нерезиденту у будь-якій формі, відмінній від грошової, або коли податок на доходи нерезидента не було утримано з відповідного доходу під час виплати (у тому числі під час виплат доходів, прирівняних за цим Кодексом до дивідендів), такий податок підлягає нарахуванню та сплаті виходячи з такого розрахунку:

$$P_c = C_d * 100 / (100 - C_p) - C_d, \text{ де:}$$

P_c – сума податку до сплати;

C_d – сума виплаченого доходу;

C_p – ставка податку, встановлена цим підпунктом.»;

Нерезидент, який набуває право власності на інвестиційний актив, визначений підпунктом «е» підпункту 141.4.1 цього пункту, у іншого нерезидента, який не має в Україні зареєстрованого постійного представництва, зобов'язаний утримувати податок з прибутку від відчуження такого інвестиційного активу, виплаченого на користь такого іншого нерезидента, за ставкою в розмірі 15 відсотків та за рахунок такого іншого нерезидента, та перераховувати до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країною резиденції особи, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності.

Такий нерезидент – покупець зобов'язаний не пізніше дати здійснення першої оплати за інвестиційний актив, що придбавається, стати на облік у контролюючому органі за місцезнаходженням української юридичної особи, акції, корпоративні права якої формують вартість інвестиційного активу, що є предметом такої правочину. Взяття на облік таких нерезидентів здійснюється у порядку, встановленому пунктом 64.5 статті 64 цього Кодексу.

Прибуток від здійснення операцій, визначених у підпункті «е» підпункту 141.4.1 цього пункту, визначається як позитивна різниця між доходом, отриманим від продажу або іншого відчуження інвестиційного активу, та документально підтвердженими витратами на придбання такого активу. Якщо на вимогу особи, яка відповідно до цього підпункту є відповідальною за сплату податку з прибутку від здійснення такої операції, нерезидент, який відчужує інвестиційний актив, не надасть документи, що підтверджують витрати на придбання такого активу, базою оподаткування податком з такого прибутку є вартість операції з відчуження інвестиційного активу.»;

підпункт 141.4.3 виключити;

абзац перший підпункту 141.4.4 викласти в такій редакції:

«141.4.4. Сума фрахту, що сплачується нерезиденту резидентом, у тому числі фізичною особою – підприємцем, фізичною особою, яка провадить незалежну професійну діяльність, або суб'єктом господарювання (юридичною особою чи фізичною особою – підприємцем), який обрав спрощену систему

оподаткування, за договорами фрахту, оподатковується за ставкою 6 відсотків у джерела виплати таких доходів за рахунок цих доходів. При цьому:»;

в абзаці першому підпункту 141.4.5 після слів «інші резиденти,» доповнити словами «у тому числі фізичні особи – підприємці, фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність або суб'єкти господарювання (юридичні особи чи фізичні особи – підприємці), які обрали спрощену систему оподаткування,»;

в абзаці першому підпункту 141.4.6 після слова «Резиденти,» доповнити словами «у тому числі фізичні особи – підприємці, фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність або суб'єкти господарювання (юридичні особи чи фізичні особи – підприємці), які обрали спрощену систему оподаткування,»;

абзаци другий та третій підпункту 141.4.7 викласти в такій редакції:

«Постійне представництво визначає обсяг оподаткованого прибутку, отриманого протягом звітного (податкового) періоду, відповідно до принципу «витягнутої руки». Оподатковуваний прибуток постійного представництва має відповідати прибутку незалежного підприємства, яке здійснює таку саму або аналогічну діяльність в таких самих або аналогічних умовах і діє в повній незалежності від нерезидента, постійним представництвом якого воно є.

Обсяг оподаткованого прибутку постійного представництва розраховується відповідно до методології, визначеної статтею 39 цього Кодексу.»;

підпункт 141.4.8 виключити;

абзац перший підпункту 141.4.9 виключити.

24. У статті 170:

підпункт 170.2.2 пункту 170.2 доповнити абзацами такого змісту:

«У разі продажу або придбання платником податку інвестиційних активів до/у нерезидентів - пов'язаних осіб або нерезидентів, зареєстрованих у державах (на територіях), що включені до переліку держав (територій),

затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 39.2.1.2 цього Кодексу, доходи та витрати за такими операціями визначаються:

у розмірі, не нижчому звичайної ціни, у разі продажу платником податку інвестиційного активу;

у розмірі, не вищому звичайної ціни, у разі придбання платником податку інвестиційного активу.

Положення попереднього абзацу не застосовуються, якщо покупцем інвестиційного активу є прямо або опосередковано контрольована іноземна компанія, у якої продавець інвестиційного активу є контролюючою особою, та яка залишається власником зазначеного інвестиційного активу станом на кінець звітного періоду, у якому відбулося відчуження інвестиційного активу.»;

підпункт 170.11.1 доповнити словами «та крім прибутку контрольованих іноземних компаній, який оподатковується у порядку визначеному пунктом 170.13 цієї статті»;

доповнити підпунктом 170.13 такого змісту:

«170.13. Оподаткування прибутку контрольованих іноземних компаній

170.13.1. Платник податку – резидент, що визнається контролюючою особою щодо контрольованої іноземної компанії, зобов'язаний визначити частину прибутку контрольованої іноземної компанії відповідно до положень статті 39² цього Кодексу та включити її до загального оподаткованого доходу, що відображається у річній податковій декларації та оподатковується за ставкою, визначеною пунктом 167.1 статті 167 цього Кодексу.

170.13.2. У разі якщо контрольована іноземна компанія розподіляє прибуток або його частину на користь контролюючої особи, і така особа фактично отримує розподілені кошти (як безпосередньо, так і через ланцюг опосередкованого володіння), застосовуються такі правила:

170.13.2.1. У разі отримання контролюючою особою прибутку контрольованої іноземної компанії (його частини) до моменту подання звіту про контрольовані іноземні компанії та включення зазначеної частини прибутку контрольованої іноземної компанії до загального оподаткованого

доходу, що відображається у річній податковій декларації, до такого фактично отриманого доходу застосовується ставка податку:

у разі отримання доходу на рахунок в уповноваженому банку України - визначена пунктом 167.5.4 статті 167 цього Кодексу;

в інших випадках - визначена підпунктом 167.1 статті 167 цього Кодексу.

При цьому відповідна частина прибутку контрольованої іноземної компанії не підлягає повторному включенню до загального оподаткованого доходу після подання звіту про контрольовані іноземні компанії.

170.13.2.2. У разі отримання контролюючою особою прибутку контрольованої іноземної компанії (його частини) на рахунок в уповноваженому банку України після подання звіту про контрольовані іноземні компанії та включення зазначеної частини прибутку контрольованої іноземної компанії до загального оподаткованого доходу, що відображається у річній податковій декларації, але до закінчення другого календарного року, наступного за звітним, здійснюється перерахунок податку із прибутку контрольованої іноземної компанії, відображеного в податковій декларації, із застосуванням ставки податку, визначеної підпунктом 167.5.4 статті 167 цього Кодексу. Контролююча особа – резидент України, має право подати уточнену річну декларацію із податку на доходи фізичних осіб, що відображає результати такого перерахунку.

170.13.2.3. У разі отримання контролюючою особою прибутку контролюючої іноземної компанії (його частини) після моменту подання звіту про контрольовані іноземні компанії та включення зазначеної частини прибутку контрольованої іноземної компанії до загального оподаткованого доходу, що відображається у річній податковій декларації, після закінчення календарного другого року, наступного за звітним, перерахунок податку не здійснюється. При цьому отримана частина прибутку контрольованої іноземної компанії не підлягає повторному включенню до загального оподаткованого доходу у календарному році, в якому вона фактично отримана.

170.13.2.4. Сума податку на доходи фізичних осіб, що підлягає сплаті із прибутку контрольованої іноземної компанії (як розподіленого, так і не розподіленого), зменшується на суму податку на прибуток підприємств, фактично сплаченого контрольованою іноземною компанією, включаючи податки, що утримуються із суми доходу у джерела виплати. Сума такого податку визначається як загальна сума податку, яка була фактично сплачена контрольованою іноземною компанією за результатами відповідного звітного періоду, пропорційна частці контролюючої особи у такій контрольованій іноземній компанії, відображеній у звіті про контрольовані іноземні компанії.

170.13.3. Сума прибутку контрольованої іноземної компанії, отримана у вигляді дивідендів від юридичних осіб України (як безпосередньо, так і опосередковано через ланцюг підконтрольних юридичних осіб) відповідно до підпункту 39².3.2.7 пункту 39².3 статті 39² цього Кодексу, вважається сумою дивідендів, отриманих від українських юридичних осіб безпосередньо контролюючою особою. Така сума включається до складу загального оподаткованого доходу контролюючої особи звітного періоду, протягом якого контрольованою іноземною компанією отримано дивіденди, і підлягає оподаткуванню за ставкою, визначеною пунктом 167.2 статті 167 цього Кодексу.

При цьому така сума не враховується під час визначення частини прибутку контрольованої іноземної компанії, яка підлягає оподаткуванню відповідно до підпункту 170.13.1 пункту 170.13 статті 170 цього Кодексу, а також не підлягає подальшому оподаткуванню під час її фактичної виплати на користь контролюючої особи відповідно до підпункту 170.13.2 пункту 170.13 статті 170 цього Кодексу.

170.13.4. У разі якщо контролююча особа отримує доходи від продажу, іншого відчуження частки у контрольованій іноземній компанії або у разі ліквідації контрольованої іноземної компанії чи повернення внеску (частини майна) контрольованої іноземної компанії після закінчення звітного року, зазначені доходи відображаються під час розрахунку інвестиційного прибутку

контролюючої особи відповідно до пункту 170.2 статті 170 цього Кодексу за звітний рік, контролююча особа зменшує на суму таких доходів суму скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії, що підлягає включенню до загального оподаткованого доходу, до досягнення нульового значення.»;

25. Статтю 177 доповнити пунктом 177.13 такого змісту:

«177.13. Фізична особа – підприємець, який здійснює на користь нерезидента – юридичної особи або уповноваженої ним особи (крім постійного представництва на території України) будь-які виплати з доходів із джерелом їх походження із України здійснює нарахування та сплату податку на прибуток підприємств з доходів (прибутків) нерезидентів в порядку, розмірі та у строки, встановлені розділом III цього Кодексу.».

26. Статтю 178 доповнити пунктом 178.8 такого змісту:

«178.8 Фізична особа, яка провадить незалежну професійну діяльність, здійснює на користь нерезидента – юридичної особи або уповноваженої ним особи (крім постійного представництва на території України) будь-які виплати з доходів із джерелом їх походження із України, здійснює нарахування та сплату податку на прибуток підприємств з доходів (прибутків) нерезидентів в порядку, розмірі та у строки, встановлені розділом III цього Кодексу.

27. Підпункт «1» пункту 297.1 статті 297 викласти в такій редакції:

«1) податку на прибуток підприємств, крім випадків, передбачених абзацом другим підпункту 133.1.1 та підпунктом 133.1.4 пункту 133. 1 статті 133 цього Кодексу;».

28. Підрозділ 10 розділу XX доповнити пунктами 49 – 50 такого змісту:

«49. Норми пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу щодо подання платниками податків:

звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній та глобальної документації з трансфертного ціноутворення (майстер-файлу) застосовуються щодо фінансових років, які закінчуються в 2019 році;

повідомлення про участь у міжнародній групі компаній застосовуються з 01 січня 2020 року.

Абзац п'ятий підпункту «а» підпункту 39.4.10 пункту 39.4 статті 39 застосовується після підписання Україною багатосторонньої угоди про обмін інформацією щодо звітів в розрізі країн;

50. Встановлюються такі особливості застосування положень про оподаткування прибутку контрольованої іноземної компанії протягом перехідного періоду:

підпункт 39².3.1 пункту 39².3 та підпункти 39².3.2.1 – 39².3.2.6 підпункту 39².3.2 пункту 39².3 статті 39² застосовуються щодо звітних періодів, що розпочинаються після 1 січня 2020 року;

штрафні санкції та пеня за порушення вимог статті 39² цього Кодексу під час визначення та обчислення прибутку контрольованої іноземної компанії не застосовуються за результатами 2019 – 2020 звітних (податкових) років.».

II. Прикінцеві положення.

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2020 року.

2. Частину другу статті 18 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 9, № 30, ст. 542) доповнити абзацом такого змісту:

«Державна реєстрація прав юридичних осіб (резидентів та нерезидентів) проводиться державними реєстраторами за наявності документів (відомостей), що підтверджують взяття їх на облік у контролюючих органах.»

3. Кабінетові Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**